

EUROOPA LIIT

EUROOPA PARLAMENT

NÕUKOGU

**Brüssel, 27. juuni 2023
(OR. en)**

**2022/0009(COD)
LEX 2248**

**PE-CONS 16/1/23
REV 1**

**CORDROGUE 25
SAN 173
CODEC 548**

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS, MIS KÄSITLEB EUROOPA LIIDU
UIMASTIAMETIT (EUDA) JA MILLEGA TUNNISTATAKSE KEHTETUKS MÄÄRUS (EÜ) NR
1920/2006**

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU
MÄÄRUS (EL) 2023/...,**

27. juuni 2023,

**mis käsitleb Euroopa Liidu Uimastiametit (EUDA) ja
millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1920/2006**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 168 lõiget 5,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹,

pärast konsulteerimist Regioonide Komiteega,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt²

¹ ELT C 323, 26.8.2022, lk 88.

² Euroopa Parlamendi 13. juuni 2023. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 27. juuni 2023. aasta otsus.

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Narkootikumide ja Narkomaania Seirekeskus asutati nõukogu määrusega (EMÜ) nr 302/93¹. Kõnealune määrus sõnastati uuesti 2006. aastal Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1920/2006².
- (2) Euroopa Narkootikumide ja Narkomaania Seirekeskus asutati selleks, et anda liidule, liikmesriikidele ja osalevatele kolmandatele riikidele Euroopa tasandil faktitäpset, objektiivset, usaldusväärset ja võrreldavat teavet narkootikumide, narkomaania ja nende tagajärgede kohta, et võimaldada neil saada asjaomasest teabest üldist ülevaadet, mis aitab kujundada teadlikult poliitikat ja suunata narkootikumide vastu võitlemise algatusi, luues seeläbi kõnealustele algatustele lisaväärtust, kui nad võtavad oma pädevusvaldkondades meetmeid või otsustavad meetmete üle, mille abil lahendada narkoprobleemi. Euroopa Narkootikumide ja Narkomaania Seirekeskuse asutamine ja toimimine on selgelt parandanud narkootikume ja narkomaaniat ning nende tagajärgi käsitleva teabe kättesaadavust kogu liidus ja rahvusvahelisel tasandil.

¹ Nõukogu 8. veebruari 1993. aasta määrus (EMÜ) nr 302/93 Narkootikumide ja Narkomaania Euroopa Järelevalvekeskuse asutamise kohta (EÜT L 36, 12.2.1993, lk 1).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1920/2006 Euroopa Narkootikumide ja Narkomaania Seirekeskuse kohta (ELT L 376, 27.12.2006, lk 1).

- (3) Kuigi Euroopa Narkootikumide ja Narkomaania Seirekeskuse üldeesmärk on jätkuvalt ajakohane ja see tuleks säilitada, ei paku määrus (EÜ) nr 1920/2006 enam asjakohast raamistikku praeguste ja tulevaste narkoprobleemide lahendamiseks. Seepärast tuleks Euroopa Narkootikumide ja Narkomaania Seirekeskuse volitused üle vaadata, muu hulgas selleks, et need asendada ja neid tugevdada. Euroopa Narkootikumide ja Narkomaania Seirekeskus tuleks ümber nimetada Euroopa Liidu Uimastiametiks (EUDA) (edaspidi „uimastiamet“). Kuna määrus (EÜ) nr 1920/2006 on vaja oluliselt muuta, et võtta arvesse Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni poolt 19. juulil 2012 vastu võetud liidu detsentraliseeritud asutusi käsitlevat ühist lähenemisviisi ja võtta arvesse uimastiprobleemi arengut, tuleks kõnealune määrus selguse ja tõhususe huvides kehtetuks tunnistada ja asendada käesoleva määrusega.
- (4) Määruses (EÜ) nr 1920/2006 on põhirõhk tervisega seotud küsimustel. Kuigi põhirõhu säilitamine on ülimalt oluline, sest tervise ja pakkumisega seotud küsimused on uimastiprobleemi puhul omavahel lahutamatu seotud, on vaja tegeleda ka uimastite pakkumise küsimusega, et vähendada liidus uimastite kättesaadavust ja nõudlust ning aidata seega käsitleda seonduvaid ohutus- ja julgeolekuprobleeme. Selleks et tagada faktitõpsed, objektiivsed, usaldusväärsed, võrreldavad ja kogu liitu hõlmavad olulised andmed ja analüüsid, peaks uimastiamet tegelema uimastiprobleemiga, käsitledes uimastite, uimastite tarvitamise, uimastite tarvitamisest tingitud häirete ja sõltuvuse, ennetuse, ravi, hoolduse, riskide ja kahju vähendamise, rehabilitatsiooni, ühiskonda taasintegreerimise ja taastumise, uimastiturgude ja uimastite pakkumise, sealhulgas ebaseadusliku tootmise ja kaubanduse ning uimastitega seotud muid asjakohaseid probleeme ja nende tagajärgi tõendus põhised, terviklikult, tasakaalustatult ja valdkonnaülevalt. Uimastiameti käsitusviis peaks hõlmama inimõiguste, soo ja soolise võrdõiguslikkuse, vanuse, tervise, tervisealase võrdsuse ja sotsiaalseid aspekte.

- (5) Uimastiameti tegevuse juures tuleks võtta igakülgsest arvesse liidu ja liikmesriikide pädevust uimastite valdkonnas. Uimastiameti tegevus peaks hõlmama uimastiprobleemi eri tahke ja kasutatavaid lahendusi. Uimastiamet peaks eelkõige pidama silmas tervise kaitse ja parandamise kõiki aspekte, sealhulgas füüsilise ja vaimse tervise aspekte, ning võimalikku mõju rahvatervisele. Uimastiamet peaks samuti käsitlema sotsiaalseid aspekte, sealhulgas uimasteid tarvitavate inimeste häbimärgistamise, tõrjumise ja taasintegreerimisega seotud kaalutlusi. Seda tehes peaks uimastiamet juhinduma uimasteid käsitlevatest liidu strateegilistest dokumentidest.
- (6) Oma tegevuses peaks uimastiamet tegema koostööd teiste asjaomaste liidu organite ja asutustega nende volituste piires ning võtma arvesse nende tegevust, et vältida topelttööd. Võttes igakülgsest arvesse nende organite ja asutuste volitusi, peaks uimastiamet tegema eelkõige koostööd Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2016/794¹ asutatud Euroopa Liidu Õiguskaitsekoostöö Ametiga (Europol), et tagada andmete kogumine ja suundumuste jälgimine seoses uimastite pakkumise, sealhulgas ebaseadusliku tootmise ja kaubanduse ning muude seonduvate kuritegude, samuti uute tehnoloogiate ja uute psühhoaktiivsete ainete kasutamisega. Uimastiamet peaks tegema koostööd ka rahvusvahelisel tasandil kolmandate riikide, eelkõige kandidaatriikide asjaomaste asutuste ja organitega ning selleks, et toetada liidu ja liikmesriikide tegevust ÜRO tasandil. Selline koostöö peab olema kooskõlas inimõigustealaste normidega.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2016. aasta määrus (EL) 2016/794, mis käsitleb Euroopa Liidu Õiguskaitsekoostöö Ametit (Europol) ning millega asendatakse ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu otsused 2009/371/JSK, 2009/934/JSK, 2009/935/JSK, 2009/936/JSK ja 2009/968/JSK (ELT L 135, 24.5.2016, lk 53).

- (7) Selleks et uimastiprobleemi võimalikult tõhusalt käsitleda, peaks uimastiamet vahetama teavet asjassepuutuvate sidusrühmade ja eelkõige teadusringkondadega, sealhulgas akadeemiliste ringkondade ning kodanikuühiskonna organisatsioonidega, muu hulgas uimasteid tarbivate inimeste organisatsioonidega ja kogukondadega, keda mõjutab uimastite tarbimine ja müük või uimastitega seotud kuritegevus. Arvestades, et kodanikuühiskonna organisatsioonide kogemused uimastiameti pädevusvaldkonnas on eriti olulised, peaks uimastiamet jätkama oma tegevusalast koostööd kodanikuühiskonna organisatsioonidega, näiteks nendega, kes tegutsevad kodanikuühiskonna organisatsioonidest koosnevates komisjoni uimastiküsimustega tegelevates eksperdirühmades. Uimastiamet peaks eraldama vajalikud vahendid nende organisatsioonidega konsulteerimiseks, teabe vahetamiseks ja teadmiste koondamiseks, sealhulgas uute psühhoaktiivsete ainete valdkonnas. Uimastiamet peaks asjakohasel juhul korraldama oma volitustega kaetud küsimustes asjakohaseid konsultatsioone.
- (8) Selleks et levitada usaldusväärset teavet uimastite ja nendega seotud olukorra kohta, peaks uimastiamet tegelema oma volitustega kaetud küsimustes teavitustööga. Uimastite valdkonnaga seotud teabe edastamisel laiemale üldsusele võib siiski mõnikord olla soovimatuid negatiivseid tagajärgi. Seetõttu peaks uimastiamet oma teavitustöö raames asjakohasel juhul kaaluma oma aruannete, sealhulgas uusi psühhoaktiivseid aineid käsitlevate esialgsete aruannete ja riskihindamisaruannete levitamist ka teadusringkondadele ja kodanikuühiskonna organisatsioonidele, et minimeerida võimalikku uimastitega seotud kahju. Kui uimastiametil ei ole võimalik oma aruandeid levitada, eelkõige neis sisalduva salastatud teabe või tundliku, kuid salastamata teabe tõttu, võib ta kaaluda aruannete kokkuvõtete avaldamist, et minimeerida võimalikku uimastitega seotud kahju.

- (9) Uimastiamet peaks oma töös igati arvesse võtma segatarvitamist, kuna see on muutumas üha tavalisemaks.
- (10) Uimastiamet peaks oma tegevust arendama kolmes peamises pädevusvaldkonnas, milleks on seire, mille tulemuseks on teadlikum poliitikakujundamine; valmidus, mille tulemuseks on teadlikumad meetmed, ning pädevuse arendamine, mille tulemuseks on liidu ja liikmesriikide jõulisem reageerimine uimastiprobleemile.
- (11) Uimastiameti põhiülesandeks peaks jääma andmete kogumine, analüüs ja levitamine. Andmete kogumisel, analüüsimisel ja levitamisel peaks uimastiamet järgima isikuandmete töötlemise õigusraamistikku ega tohiks levitada ja edastada andmeid, mis võimaldaksid tuvastada üksikisikuid või väikeseid üksikisikute rühmi. Standardandmeid kogutakse riiklike teabekeskuste kaudu, kes peaks jääma uimastiameti esmasteks andmepakkujateks. Uimastiamet võib samuti kasutada täiendavaid allikaid ja korraldada ekspertide kohtumisi, sealhulgas virtuaalseid kohtumisi. Lisaks on uuenduslike andmekogumismeetodite abil üha rohkem kättesaadavad peaaegu reaaliajalised andmeallikad. Seepärast peaks uimastiametil olema juurdepääs asjakohastele kättesaadavatele andmetele, et saada terviklik ülevaade uimastiprobleemist liidus ja seda mõjutavatest välistest teguritest. Selleks et iga riiklik teabekeskus oleks pidevalt kursis olukorraga oma liikmesriigis, tuleks teabekeskusele anda korrapäraselt teavet, mis on kogutud tema liikmesriigi kohta täiendavatest teabeallikatest, ning käesoleva määrusega loodud kohtuekspertiisi- ja toksikoloogialaborite võrgustiku tegevusest.

- (12) Riiklikel teabekeskustel on liidu uimastiseire ja -aruandluse süsteemis keskne roll. Nad koguvad teavet ning esitavad riikliku uimastitega seotud olukorra kohta võrreldavaid ja teaduspõhiseid andmeid, mida kasutatakse olukorra seireks kogu liidus. Riiklikel teabekeskustel on ühtlasi keskne roll andmekogumismeetodite ja -vahendite täiustamise protsessis ning nende rakendamiseks asjakohaste suuniste väljatöötamisel. Lisaks osalevad riiklikud teabekeskused varajase hoiatamise süsteemis ja esitavad aruandeid olemasolevate psühhoaktiivsete ainete kasutamise uute suundumuste kohta. Seetõttu on oluline, et uimastiameti ja riiklike teabekeskuste vahelised suhted oleksid üksteist vastastikku tugevdavad. Uimastiameti andmenõudeid tuleks riiklikes teabekeskustes arvesse võtta. Riiklikele teabekeskustele tuleks anda liikmesriikides õigus saada eri riigiasutustelt kõiki asjakohaseid andmeid. Uimastiameti volitused peaksid võimaldama liikmesriikides toimuvat andmete kogumist võimalikult palju ühtlustada, et vältida topeltaruandlust ja topelttööd, kuid samal ajal tuleks hoiduda ühtlustamismeetmetest ning aluslepingutele tuginedes jätta otsused riiklike teabekeskuste juhtimise, struktuuri ja põhiülesannete kohta seoses muude riiklike pädevate asutustega liikmesriikide otsustada.

- (13) Tuleb luua alus uimastiameti ja riiklike teabekeskuste vahelistele suhetele, mis tugineksid vastastikusele usaldusele ja pidevale dialoogile ning selgele ja tulemuslikule toimimismehhanismile ja õigusnormidele. Uimastiametil peaks seetõttu olema õigus toetada riiklike teabekeskusi rahaliselt ja aidata kaasa nende tulemuslikule toimimisele, sealhulgas andes iga riikliku teabekeskuse kohta hinnangu, mis on otseselt seotud tema panusega liidu kooskõlastatud tegevusse uimastite valdkonnas.
- (14) Selleks et toetada liidu tulemuslikku tegevust uimastite valdkonnas ja aidata kaasa ameti tööle, peaksid riiklikud teabekeskused muu hulgas võtma koordineeriva rolli tegevuses, mis on seotud sidusa uimastitega seotud andmete kogumise ja seire tagamisega, uimastiametiga suhtlemisega ning tõenduspõhiste otsuste tegemise edendamisega, tagades valdkondadevahelise ja tervikliku riikliku ülevaate uimastitega seotud olukorrast, sealhulgas kogu asjakohase teabe uute suundumuste ja probleemide kohta, ning aitama kaasa asjakohaste näitajate kehtestamisele. Lisaks on riiklikel teabekeskustel liikmesriikide pädevuse kohaselt keskne roll tõenduspõhise otsustusprotsessi edendamisel ja toetamisel, koostöösüsteemide toetamisel ja asjassepuutuvate sidusrühmade teabevajaduste hindamisel ning uimastitega seotud riiklike teabeallikate ajakohastatud loetelu koostamisel.
- (15) Selleks et hõlbustada ja struktureerida andmete kogumist ja teabevahetust nii kvalitatiivselt kui ka kvantitatiivselt ning toetada reaajas seiret võimaldava integreeritud ja koostalitlusvõimelise seiresüsteemi loomist, peaks uimastiamet töötama oma ülesannete täitmiseks välja vajalikud sobivad digilahendused ja neid rakendama.

- (16) Selleks et uimastiamet saaks paremini kasutada tema käsutuses olevat teavet, näiteks võtta rohkem ennetavaid meetmeid, nagu ohuhinnangud, strateegilised luurearuanded ja hoiatusteated, ning suurendada liidu valmisolekut tulevikusuundumusteks, tuleks uimastiameti seire- ja analüüsisuutlikkust Euroopa Narkootikumide ja Narkomaania Seirekeskusega võrreldes suurendada.
- (17) Liidu valmiduse parandamiseks on vaja terviklikku ülevaadet uimastiprobleemi võimalikest tulevastest arengusuundadest. Selleks et uimastiamet saaks sellisteks tulevasteks arengusuundadeks valmistuda ja poliitikakujundajaid paremini teavitada, peaks ta korrapäraselt analüüsima tulevikusuundumusi, võttes arvesse peamisi suundumusi ehk praegu täheldatavaid pikaajalisi arengusuundi mõjutavaid tegureid, millel on tõenäoliselt oluline mõju tulevikus, et kaardistada uued probleemid ja võimalused uimastiprobleemide lahendamiseks.
- (18) Uimastiprobleemi iseloomustab tehnoloogia üha sagedasem kasutamine, nagu tuli taas ilmsiks COVID-19 pandeemia ajal, mil täheldati uute tehnoloogiate laialdasemat kasutuselevõttu uimastite levitamise hõlbustamiseks. Hinnanguliselt on umbes kaks kolmandikku pimevõrgu turgudel olevatest pakkumistest seotud uimastitega. Uimastikaubanduses kasutatakse erinevaid platvorme, sealhulgas sotsiaalmeediavõrgustikke ja mobiilirakendusi. Seepärast on ka uimastiprobleemile reageerimiseks hakatud rohkem kasutama internetisuhtlust ja internetipõhiseid sekkumismeetmeid, sealhulgas mobiilirakendusi ja e-tervise meetmeid. Uimastiamet peaks koos teiste asjaomaste liidu organite ja asutustega ning topelttööd vältides seirama sellist arengut osana uimastiprobleemi puudutavast tervikkäsitlest.

- (19) Asjakohaselt tuleks tegeleda selliste uute psühhoaktiivsete ainetega, mis kujutavad endast rahvatervise- ja sotsiaalseid riske kogu liidus. Seepärast on vaja uusi psühhoaktiivseid aineid seirata ja et võimaldada kiiret reageerimist, on vaja jätta alles määrusega (EÜ) nr 1920/2006 loodud varajase hoiatamise süsteem. Kõnealuse määruse sätteid, mis reguleerivad uusi psühhoaktiivseid aineid käsitlevat teabevahetust ja varajase hoiatamise süsteemi, sealhulgas uusi psühhoaktiivseid aineid puudutavaid esialgseid aruandeid ja riskihindamisi, on hiljuti muudetud ja neid ei peaks käesoleva määrusega muutma.
- (20) Tuginedes uimastiameti tugevdatud seirele ja uute psühhoaktiivsete ainete riskihindamisel saadud kogemustele, peaks uimastiamet arendama välja üldise tervise- ja julgeolekuohu hindamise suutlikkuse. Pakiliselt on vaja suurendada suutlikkust ennetada ja teha kiiresti kindlaks uued ohud ja saada teavet vastumeetmete väljatöötamiseks, kuna uimastiprobleemi praegune dünaamiline olemus tähendab, et sellega seotud katsumused võivad kiiresti levida üle piiride.
- (21) Kuna ohtlikud ained ja teatavad tarbimisharjumused võivad kahjustada tervist, peaks uimastiametil olema võimalik edastada hoiatusteateid, mis täiendavad ega piira asjaomaseid riiklikke hoiatussüsteeme. Sellise funktsiooni toetamiseks peaks uimastiamet välja töötama Euroopa uimastihoiatussüsteemi, millele riiklikel ametiasutustel on juurdepääs. Kõnealune süsteem peaks hõlbustama niisuguse teabe kiiret vahetamist, mille pinnalt on vajalik võtta tervise, sotsiaalsete aspektide, ohutuse ja julgeoleku kaitseks kiireid meetmeid. Uimastiamet peaks käesolevas määruses sätestatud tingimustel olema võimeline töötama välja hoiatussüsteemi, et teha tuvastatud riske käsitlev teave kättesaadavaks inimestele, kes tarvitavad või võivad tarvitada spetsiifilisi uimasteid.

- (22) Uimastite lähteained on selliste uimastite nagu amfetamiinid, kokaiin ja heroiin tootmiseks vajalikud ained. Kuna uimastite ebaseaduslik tootmine liidus suureneb, tuleks tugevdada uimastite lähteainete seaduslikest kanalitest uimastite ebaseaduslikku tootmisesse kõrvaesuunamise ja salakaubanduse tõkestamist. Kõnealuse püüde toetamiseks peaks uimastiamet osalema uimastite lähteainete kõrvaesuunamise ja salakaubanduse seires ning komisjoni abistamisel uimastite lähteaineid käsitlevate liidu õigusaktide rakendamisel.
- (23) Võttes arvesse kasvavat vajadust kohtuekspertiisi- ja toksikoloogiliste andmete ja eriteadmiste järele lisaks vajadusele parandada liikmesriikide laborite vahelist kooskõlastamist, on vaja luua selliste kohtuekspertiisi- ja toksikoloogialaborite võrgustik, kellel on teadmised uimastite ja uimastitega seotud kahju valdkonnas. Selline võrgustik peaks võimaldama uimastiametil pääseda juurde asjakohasele teabele, suurendama uimastiameti suutlikkust selles valdkonnas ja toetama teadmiste vahetamist asjaomaste laborite vahel liikmesriikides, ilma et uimastiametile kaasneksid sellega oma labori loomise ja käitamisega seotud suured kulud.
- (24) Kohtuekspertiisi- ja toksikoloogialaborite võrgustikus peaksid liikmesriigid olema esindatud selliselt, et igaüks neist saaks määrata võrgustikku kuni kolm laborit, et katta toksikoloogia ja kohtuekspertiisi valdkond. Võimalikult laia hõlmatavuse tagamiseks tuleks võrgustikus osalemise võimalus anda ka uimastiameti töö jaoks oluliste muude laborite ekspertidele, sealhulgas Euroopa tollilaborite võrgustiku ekspertidele. Selline koostöö annaks kõigile asjaomastele laboritele võimaluse eri valdkondades üksteiselt õppida, toetaks teabe jagamist asjaomaste laborite vahel ja vähendaks üksikute laborite kulusid.

- (25) Selleks et suurendada teadmisi uimastiameti volituste valdkonnas ja toetada liikmesriike, peaks uimastiamet määrama kindlaks ja rahastama sobivaid projekte, mille sisuks on näiteks uute uimastite võrdlusstandardite väljatöötamine, toksikoloogilised või farmakoloogilised uuringud, uuenduslike käsituste rakendamine teadusuuringutes ja uimastite profileerimine. Uimastiameti rahastatavad projektid tuleks lisada ameti igaaastasesse konsolideeritud tegevusaruandesse ja avalikustada.
- (26) Uimastiametil on võimalus pääseda juurde andmetele ja saada vajalikke teaduskogemusi, et töötada välja ja edendada tõenduspõhiseid sekkumismeetmeid ja parimaid tavasid, suurendada teadlikkust uimastite kahjulikust mõjust, ennetusest, riskide ja kahju vähendamise meetmetest, ravist, hooldusest, rehabilitatsioonist ja taastumisest, ning asjakohasel juhul järgida sootundlikku käsitust ja võtta arvesse vanuselist mõõdet. Uimastiamet peaks edendama olemasolevate uimastiennetuse kvaliteedistandardite (Euroopa uimastiennetuse kvaliteedistandardid) ja õppekava rakendamist ning ajakohastamist, mis annab otsusetegijatele ja poliitikakujundajatele teavet kõige tulemuslikumate tõenduspõhiste ennetusmeetmete ja käsitusviiside kohta (Euroopa Liidu ennetusõppekava), sealhulgas selle kohta, kuidas jõuda suure riskiga elanikkonnarühmadeni.
- (27) Uimastiametil peaks olema võimalik kogu liitu hõlmavast perspektiivist lähtudes hinnata riiklike meetmeid ja koolitust, näiteks ennetuse, sealhulgas sootundliku ja eakohase ennetuse, ravi, kahju vähendamise, taastumise ja muude seonduvate meetmete valdkonnas, et teha kindlaks, kas need võtavad arvesse uusimaid teaduslikke teadmisi ja kas neil on tõendatud mõjus. Positiivne hinnang riiklikele meetmetele võiks olla kvaliteedimärgiseks.

- (28) Arvestades, et uimastiametil on liidu tasandil ainulaadne positsioon, mis võimaldab tal võrrelda andmeid ja parimaid tavasid, peaks uimastiamet suutma pakkuda tuge, sealhulgas airates kõigis liikmesriikides hinnata ja koostada riiklikke uimastistrateegiaid struktureeritumal viisil, kui liikmesriigid seda taotlevad. Lisaks tuleks tugevdada uimastiameti rolli liikmesriikidele koolituse ja toe pakkumisel kvaliteedistandardite ja heade tavade rakendamisel, võttes arvesse uimastiameti poolt nendes valdkondades kogutavaid eksperditeadmisi.
- (29) Rahvusvaheline koostöö peaks kuuluma uimastiameti põhiülesannete hulka ning tema ülesanded tuleks selgelt kindlaks määrata, et uimastiamet saaks sellises tegevuses täiel määral osaleda ning vastata rahvusvaheliste organisatsioonide ja muude asutuste ning kolmandate riikide taotlustele. Uimastiametil peaks olema võimalik pakkuda asjakohaseid teaduslikke ja tõenduspõhiseid vahendeid, et arendada ja rakendada liidu uimastipoliitika välismõõdet ning liidu olulist rolli mitmepoolsel tasandil kooskõlas aluslepingutega, et tagada liidu uimastipoliitika tõhus ja sidus rakendamine nii liidus endas kui ka rahvusvahelisel tasandil. Selle valdkonna töö peaks põhinema uimastiameti väljatöötatud rahvusvahelise koostöö raamistikul. Rahvusvahelise koostöö raamistik peaks olema kooskõlas aluslepingutega ja liidu rahvusvahelise koostöö prioriteetidega ning see peaks juhinduma asjakohastest ÜRO õigusaktidest. Uimastiamet peaks rahvusvahelise koostöö raamistiku korrapäraselt läbi vaatama, et see kajastaks asjakohaselt rahvusvahelist arengut ja prioriteete.

- (30) Selleks et aidata ära kasutada julgeolekut ja tervist puudutavate teadusuuringute liidupoolse rahastamise kõik võimalused ja vastata uimastipoliitika vajadustele, peaks uimastiamet aitama komisjonil kindlaks määrata peamised uurimisteemad ning koostada liidu raamprogrammid uimastiameti eesmärkide seisukohast oluliste teadusuuringute ja innovatsiooni valdkonnas ning neid rakendada. Kui uimastiamet aitab komisjonil kindlaks määrata peamised uurimisteemad või koostada ja rakendada liidu raamprogrammi, ei tohiks ta saada sellest programmist rahalisi vahendeid ning ta peaks võtma kõik vajalikud meetmed, et vältida huvide konflikti. Uimastiamet peaks osalema kogu liitu hõlmavates teadusuuringute ja innovatsiooni algatustes, tagamaks, et arendatakse uimastiameti tegevuseks vajalikku tehnoloogiat ja et see on kasutamiseks kättesaadav. Kavandatud teadus- ja innovatsioonitegevus tuleks ette näha ühtses programmidokumendis, mis sisaldab uimastiameti mitmeaastast ja iga-aastast tööprogrammi.
- (31) Uimastiameti tegevuse tulemuslikuks kontrollimiseks peaksid uimastiameti haldusnõukokku kuuluma komisjoni ja liikmesriikide esindajad. Haldusnõukogu liikmete ja asendusliikmete ametisse nimetamisel tuleks võtta arvesse nende asjaomaseid juhtimis-, haldus- ja eelarvealaseid oskusi. Asendusliikmel peaks asjaomase liikme puudumise korral olema liikme volitused. Asendusliikmed võivad koosolekul osaleda ka asjaomase täisliikme kohalolekul, ilma et see tekitaks uimastiametile lisakulusid, kuid nad ei osale hääletamisel.

- (32) Haldusnõukogule tuleks anda vajalikud volitused, eelkõige eelarve, asjakohaste finantsreeglite ja kavandamisdokumentide ning iga-aastase konsolideeritud tegevusaruande vastuvõtmiseks. Uimastiameti sõltumatu toimimise ja usaldusväärse tagamiseks peaks haldusnõukogu võtma vastu ka reeglid oma liikmete, juhatuse liikmete, teaduskomitee liikmete, uimastite ja uimastisõltuvuse Euroopa teabevõrgustiku (edaspidi „Reitoxi teabevõrgustik“) liikmete, riikide lähetatud ekspertide ja muude ametiväliste töötajate huvide konflikti ennetamiseks ja haldamiseks. Seejuures on tähtis, et uimastiamet võtab igati arvesse kõnealuses küsimuses esitatud soovitusi ja suuniseid, eelkõige Euroopa Ombudsmani soovitusi ja suuniseid ning komisjoni 10. detsembri 2013. aasta suuniseid huvide konfliktide ennetamise ja haldamise kohta ELi detsentraliseeritud asutustes. Haldusnõukogu peaks kasutama ametisse nimetava asutuse volitusi uimastiameti töötajate, sealhulgas tegevdirektori suhtes.
- (33) On tähtis, et kõik haldusnõukogus esindatud osalised püüaksid tagada, et haldusnõukogus on esindatud ja tema töösse on kaasatud võimalikult suur hulk vaatenurki ja kogemusi, tagades samal ajal selle töö järjepidevuse. Kõikide osaliste eesmärk peaks olema haldusnõukogus soolise tasakaalu saavutamine.
- (34) Haldusnõukogu otsuste ettevalmistamisel peaks teda abistama juhatus. Uimastiameti tööd peaks juhtima tegevdirektor. Teaduskomitee peaks abistama haldusnõukogu ja tegevdirektorit valdkonnaga seotud teadusküsimustes.

- (35) Haldusnõukogu peaks komisjoni korraldatava ja hallatava avatud ja läbipaistva valikumenetluse tulemusel nimetama ametisse tegevdirektori. Koosõlas Euroopa Narkootikumide ja Narkomaania Seirekeskuse tegevdirektori ametisse nimetamisel järgitava tavaga peaks komisjon kaaluma haldusnõukogu esindaja kaasamist vaatlejana ametisse nimetamise menetlusse. Tegevdirektori tegevusele tema esimese viieaastase ametiaja lõpus antav komisjoni hinnang peaks hõlmama ka haldusnõukogu eelnevat hinnangut tegevdirektori tegevusele.
- (36) On oluline, et uimastiametil on piisavalt vahendeid talle käesoleva määruse kohaste ülesannete, eesmärkide ja kohustuste täitmiseks ning tal on ülesannetele vastav eraldiseisev eelarve. Uimastiametit tuleks rahastada peamiselt liidu üldeelarvest makstavast toetusest. Liidu eelarvemenetlust tuleks kohaldada selles osas, mis hõlmab liidu rahalist toetust ja muid liidu üldeelarvest makstavaid toetusi. Uimastiameti raamatupidamisarvestust peaks auditeerima kontrollikoda.

- (37) Selleks et aidata liikmesriikidel ja muudel sidusrühmadel uimastiprobleemi paremini mõista ja sellega tegeleda, tuleks lisaks käesolevas määruses sätestatud põhiülesannetele näha uimastiameti jaoks ette võimalus osutada tasu eest lisateenuseid. Uimastiameti võetavate tasude arvutamise meetod peaks olema läbipaistev. Uimastiameti võetavad tasud peaksid täielikult katma osutatud teenustega seotud toimingute kulud, sealhulgas personali- ja tegevuskulud. Kui tasud on eelarveaastal sisse nõutud, tuleks uimastiameti esialgsele raamatupidamisaruandele lisada aruanne nende tasude kohta. Selliseid aruandeid peaks samuti auditeerima kontrollikoda. Tasud tuleks kehtestada sellisel tasemel, millega hoitakse ära puudujääk või märkimisväärse ülejäägi tekkimine ning tasud tuleks üle vaadata, kui see tingimus ei ole täidetud.
- (38) Tegevdirektor peaks samuti esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule uimastiameti igaaastase tegevusaruande. Peale selle peaks Euroopa Parlamendil ja nõukogul olema võimalik paluda tegevdirektoril esitada aruanne oma ülesannete täitmise kohta.
- (39) Uimastiameti suhtes tuleks kohaldada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1049/2001¹. Uimastiamet peaks olema oma tegevuses võimalikult läbipaistev, ilma et see ohustaks tema tegevuse eesmärgi saavutamist.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145, 31.5.2001, lk 43).

- (40) Uimastiameti suhtes tuleks kohaldada Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL, Euratom) nr 883/2013¹ ning Euroopa Parlamendi, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Ühenduste Komisjoni vahelist 25. mai 1999. aasta institutsioonidevahelist kokkulepet, mis käsitleb Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) sisejuurdlust,² millega Euroopa Narkootikumide ja Narkomaania Seirekeskus on ühinenud.
- (41) Uimastiamet töötleb erilist kaitset nõudvaid andmeid, eelkõige Euroopa Liidu salastatud teavet ja tundlikku, kuid salastamata teavet. Uimastiamet peaks kehtestama sellise teabe konfidentsiaalsust ja töötlemist käsitlevad normid. ELi salastatud teabe kaitset käsitlevad normid peaksid olema kooskõlas komisjoni otsustega (EL, Euratom) 2015/443³ ja (EL, Euratom) 2015/444⁴. Kooskõlas nimetatud õigusaktidega peaks uimastiamet hoiduma tundlike andmete avaldamisest. Samuti peaks ta hoiduma kolmandate isikute konfidentsiaalse äriteabe avalikustamisest.
- (42) Uimastiameti tegevuse kontrollimiseks ja tagamiseks ning selle kontrollimiseks ja tagamiseks, et uimastiameti volitused võimaldavad tal võtta meetmeid, mis on vajalikud uimastiturul ja -poliitikas toimunud suundumuste tõttu, tuleks korrapäraselt läbi viia uimastiameti töö välishindamine ja vajaduse korral tema volitusi vastavalt kohandada.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. septembri 2013. aasta määrus (EL, Euratom) nr 883/2013, mis käsitleb Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdlusi ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1073/1999 ja nõukogu määrus (Euratom) nr 1074/1999 (ELT L 248, 18.9.2013, lk 1).

² EÜT L 136, 31.5.1999, lk 15.

³ Komisjoni 13. märtsi 2015. aasta otsus (EL, Euratom) 2015/443 komisjoni julgeoleku kohta (ELT L 72, 17.3.2015, lk 41).

⁴ Komisjoni 13. märtsi 2015. aasta otsus (EL, Euratom) 2015/444 ELi salastatud teabe kaitseks vajalike julgeolekunormide kohta (ELT L 72, 17.3.2015, lk 53).

- (43) Uimastiamet peaks oma tööprogrammi rakendamisel tegema täielikult põhiõigusi järgides tihedat koostööd asjaomaste rahvusvaheliste organisatsioonide ning muude valitsus- ja valitsusväliste organite, sealhulgas asjaomaste tehniliste organitega nii liidus kui ka väljaspool liitu kooskõlas aluslepingu asjaomaste sätetega ja liikmesriigi pädevusega, eelkõige selleks, et vältida topelttööd ja tagada juurdepääs kõigile oma volituste täitmiseks vajalikele andmetele ja vahenditele.
- (44) Uimastiamet peaks asendama Euroopa Narkootikumide ja Narkomaania Seirekeskuse ja on selle õigusjärglane. Seepärast peaks ta olema kõikide Narkootikumide ja Narkomaania Seirekeskusega sõlmitud lepingute, sealhulgas töölepingute, temal lasuvate kohustuste ja tema vara õigusjärglane. Narkootikumide ja Narkomaania Seirekeskuse poolt enne ... [käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäev] sõlmitud rahvusvahelised lepingud peaksid jääma jõusse.
- (45) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt ameti asutamine uimastiprobleemiga tegelemiseks, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab seda meetme ulatuse ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu (EL leping) artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I peatükk

Uimastiameti eesmärk ja ülesanded

Artikkel 1

Uimastiameti asutamine

1. Käesoleva määrusega asutatakse Euroopa Liidu Uimastiamet (EUDA) (edaspidi „uimastiamet“).
2. Uimastiamet asendab määrusega (EÜ) nr 1920/2006 asutatud Euroopa Narkootikumide ja Narkomaania Seirekeskuse ning on selle õigusjärglane.

Artikkel 2

Õiguslik seisund ja asukoht

1. Uimastiamet on liidu asutus ja ta on juriidiline isik.
2. Uimastiametil on igas liikmesriigis kõige laialdasem õigus- ja teovõime, mis vastavalt selle riigi õigusele juriidilistele isikutele antakse. Eelkõige võib ta omandada ja võõrandada vallas- ja kinnisvara ning olla kohtus menetlusosaliseks.
3. Uimastiameti asukoht on Portugalis Lissabonis.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „uimasti“ – järgnevad ained:
 - a) ÜRO 1961. aasta narkootiliste ainete ühtse konventsiooniga (muudetud 1972. aasta protokolliga) või ÜRO 1971. aasta psühhotroopsete ainete konventsiooniga hõlmatud aine;
 - b) nõukogu raamotsuse 2004/757/JSK¹ lisas loetletud aine;
- 2) „uus psühhoaktiivne aine“ – nõukogu raamotsuse 2004/757/JSK artikli 1 punktis 4 määratletud uus psühhoaktiivne aine;
- 3) „segatarvitamine“ – ühe või mitme ebaseadusliku või seadusliku (eelkõige ravimid, alkohol ja tubakas) psühhoaktiivse aine või teatavat liiki psühhoaktiivse aine tarvitamine uimastitega samal ajal või lühikese aja jooksul pärast uimastite tarvitamist;

¹ Nõukogu 25. oktoobri 2004. aasta raamotsus 2004/757/JSK, millega kehtestatakse miinimumeeskirjad ebaseadusliku uimastiäri kuriteokoosseisu ja karistuste kohta (ELT L 335, 11.11.2004, lk 8).

- 4) „uimastite lähteaine“ – aine, mida kontrollitakse ja jälgitakse kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 273/2004¹ ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 111/2005²;
- 5) „osalev riik“ – liikmesriik või kolmas riik, kes on kooskõlas käesoleva määruse artikliga 54 sõlminud liiduga lepingu;
- 6) „rahvusvaheline organisatsioon“ – organisatsioon ja sellele alluvad asutused, mida reguleerib rahvusvaheline avalik õigus, või muu asutus, mis on loodud kahe või enama riigi vahelise lepinguga või selle alusel;
- 7) „ÜRO uimastikonventsioonid“ – ÜRO 1961. aasta narkootiliste ainete ühtne konventsioon (muudetud 1972. aasta protokolliga), ÜRO 1971. aasta psühhotroopsete ainete konventsioon ning ÜRO 1988. aasta narkootiliste ja psühhotroopsete ainete ebaseadusliku ringluse vastane konventsioon;
- 8) „ÜRO süsteem“ – ÜRO uimastikonventsioonidega loodud kontrollimehhanismi süsteem.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 273/2004 narkootikumide lähteainete kohta (ELT L 47, 18.2.2004, lk 1).

² Nõukogu 22. detsembri 2004. aasta määrus (EÜ) nr 111/2005, millega kehtestatakse liidu ja kolmandate riikide vahelise narkootikumide lähteainetega kauplemise järelevalve eeskirjad (ELT L 22, 26.1.2005, lk 1).

Artikkel 4

Uimastiameti üldine ülesanne

1. Uimastiamet teeb järgmist:
 - a) annab liidule ja liikmesriikidele liidu tasandil faktitäpset, objektiivset, usaldusväärset ja võrreldavat teavet, varajast hoiatust ja teeb riskihindamist uimastite, uimastite tarvitamise, uimastite tarvitamisest tingitud häirete ja uimastisõltuvuse, ennetuse, ravi, hoolduse, riskide ja kahju vähendamise, rehabilitatsiooni, ühiskonda taasintegreerimise, taastumise, uimastiturgude, uimastite pakkumise, sealhulgas ebaseadusliku tootmise ja kaubanduse, ning uimastitega seotud muude asjakohaste probleemide ja nende tagajärgede kohta, ning
 - b) soovitab asjakohaseid ja konkreetseid tõenditel põhinevaid meetmeid selle kohta, kuidas uimastite, uimastite tarvitamise, uimastite tarvitamisest tingitud häirete ja uimastisõltuvuse, ennetuse, ravi, hoolduse, riskide ja kahju vähendamise, rehabilitatsiooni, ühiskonda taasintegreerimise, taastumise, uimastiturgude, uimastite pakkumise, sealhulgas ebaseadusliku tootmise ja kaubanduse, ning uimastitega seotud muude asjakohaste probleemide ja nende tagajärgedega seotud katsumusi tõhusalt ja aegsasti lahendada.

2. Oma ülesannete täitmisel tagab uimastiamet põhiõiguste ja andmekaitseenormide täieliku järgimise ning käsitab uimastiprobleemi tõenduspõhiselt, terviklikult, tasakaalustatult ja valdkonnaüleselt. Kõnealuse käsitusviisi puhul võetakse arvesse inimõiguste, soo ja soolise võrdõiguslikkuse, vanuse, tervise, tervisealase võrdsuse ja sotsiaalseid aspekte.

Artikkel 5

Eriülesanded

1. Artikli 4 lõikes 1 sätestatud üldise ülesande täitmiseks on uimastiametil järgmised eriülesanded:

- a) seire, mis hõlmab
 - i) artikli 6 lõike 1 kohast teabe ja andmete kogumist ja analüüsi;
 - ii) artikli 6 lõike 5 kohast teabe, andmete ja analüüsitulemuste levitamist ning
 - iii) artikli 7 kohast uimastiprobleemi seiret, mis hõlmab tervise, inimõiguste, sotsiaalseid, ohutuse ja julgeoleku aspekte;

- b) valmidus, mis hõlmab
 - i) artiklite 8–11 kohast uusi psühhoaktiivseid aineid puudutavat teabevahetust ja varajase hoiatamise süsteemi, sealhulgas esialgsete aruannete koostamist ja riskihindamisi;
 - ii) artikli 12 kohast tervise- ja julgeolekuohu hindamist ja valmidust;
 - iii) artikli 13 kohast Euroopa uimastihoiatussüsteemi loomist ja käitamist;
 - iv) artikli 14 kohast uimastite lähteainete kõrvalesuunamise ja nende salakaubandusega seotud arengusuundade seiret ning uimastite lähteaineid käsitleva liidu õiguse rakendamisele kaasaaitamist;
 - v) artikli 15 kohast kohtuekspertiisi- ja toksikoloogialaborite võrgustiku loomist ja käitamist;
- c) pädevuse arendamine, mis hõlmab
 - i) artikli 16 kohast tõenduspõhiste sekkumismeetmete, parimate tavade ja teadlikkuse suurendamise meetmete väljatöötamist ja edendamist;
 - ii) artikli 17 kohast riiklike meetmete hindamist;

- iii) artikli 18 kohast liikmesriikide toetamist;
- iv) artikli 19 kohast koolitust;
- v) artikli 20 kohast rahvusvahelist koostööd ja tehnilist abi;
- vi) artikli 21 kohast teadus- ja innovatsioonitegevust.

2. Uimastiamet loob artiklis 32 osutatud uimastite ja uimastisõltuvuse Euroopa teabevõrgustiku (Reitoxi teabevõrgustik) ja koordineerib seda, pidades nõu ja tehes koostööd osalevate riikide pädevate asutuste ja organisatsioonidega.
3. Uimastiamet tegutseb lõikes 1 sätestatud eriülesannete täitmisel läbipaistvalt, objektiivselt, erapooletult ja rangelt teaduslikult.
4. Uimastiamet toetab ja parandab riiklike ja liidu meetmete kooskõlastamist oma tegevusvaldkonnas. Uimastiamet hõlbustab teabevahetust otsusetegijate, teadlaste, spetsialistide ning nende isikute vahel, kes tegelevad riiklikes ja valitsusvälistes organisatsioonides uimastitega seotud küsimustega.
5. Kohaldatavate uimasteid käsitlevate liidu strateegiliste dokumentide rakendamisel toetab uimastiamet asjakohasel juhul komisjoni, liikmesriike ja muid nimetatud strateegilistes dokumentides kindlaks määratud asjassepuutuvaid sidusrühmi.

6. Lõikes 1 sätestatud eriülesannete täitmisel võib uimastiamet

- a) korraldada ekspertide kohtumisi,
- b) moodustada ajutisi töörühmi ja
- c) rahastada projekte vastavalt vajadusele.

Kui uimastiamet korraldab kohtumisi, moodustab töörühmi või rahastab projekte vastavalt esimesele lõigule, teavitab ta sellest Reitoxi teabevõrgustikku.

7. Selleks et uimastiprobleemi seire ja hindamine ning sellele reageerimine oleks võimalikult tõhus, teeb uimastiamet lõikes 1 sätestatud eriülesannete täitmisel aktiivselt koostööd asjassepuutuvate sidusrühmadega, sealhulgas:
- a) muude asjaomaste liidu organite ja asutustega nende volituste piires, eelkõige Europoliga, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2018/1727¹ asutatud Euroopa Liidu Kriminaalõigusalase Koostöö Ametiga (Eurojust), nõukogu määrusega (EÜ) nr 168/2007² asutatud Euroopa Liidu Põhiõiguste Ametiga, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2015/2219³ asutatud Euroopa Liidu Õiguskaitsekoolituse Ametiga (CEPOL), Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 726/2004⁴ asutatud Euroopa Ravimiametiga, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 851/2004⁵ asutatud Haiguste Ennetamise ja Tõrje Euroopa Keskusega ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2019/127⁶ asutatud Euroopa Elu- ja Töötingimuste Parandamise Sihtasutusega (Eurofound);

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. novembri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1727 Euroopa Liidu Kriminaalõigusalase Koostöö Ameti (Eurojust) kohta ning millega asendatakse ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu otsus 2002/187/JSK (ELT L 295, 21.11.2018, lk 138).

² Nõukogu 15. veebruari 2007. aasta määrus (EÜ) nr 168/2007, millega asutatakse Euroopa Liidu Põhiõiguste Amet (ELT L 53, 22.2.2007, lk 1).

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta määrus (EL) 2015/2219, mis käsitleb Euroopa Liidu Õiguskaitsekoolituse Ametit (CEPOL) ning millega asendatakse ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu otsus 2005/681/JSK (ELT L 319, 4.12.2015, lk 1).

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ) nr 726/2004, milles sätestatakse liidu kord inimtervishoiu kasutatavate ravimite müügilubade andmise ja järelevalve kohta ning millega asutatakse Euroopa Ravimiamet (ELT L 136, 30.4.2004, lk 1).

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 851/2004, millega asutatakse haiguste ennetuse ja tõrje Euroopa keskus (ELT L 142, 30.4.2004, lk 1).

⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. jaanuari 2019. aasta määrus (EL) 2019/127, millega asutatakse Euroopa Elu- ja Töötingimuste Parandamise Sihtasutus (Eurofound) ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 1365/75 (ELT L 30, 31.1.2019, lk 74).

- b) muude rahvusvaheliste organite ja asutustega, eelkõige ÜRO narkootikumide ja kuritegevuse büroo, ÜRO Majandus- ja Sotsiaalnõukogu ning rahvusvahelise narkootikumide kontrolli komiteega, ning
 - c) teadusringkondade ja kodanikuühiskonna organisatsioonidega.
8. Uimastiamet tegeleb omal algatusel oma volituste piires teavitustööga. Teavitustöö jaoks vahendite eraldamine ei tohi kahjustada lõikes 1 sätestatud eriülesannete tulemuslikku täitmist. Uimastiamet korraldab teavitustööd kooskõlas haldusnõukogus vastu võetud asjakohaste kommunikatsioonistrateegiatega ja levitamiskavadega. Uimastiamet võib strateegiatega ja kavade väljatöötamisse kaasata asjassepuutuvaid sidusrühmi, sealhulgas teadusringkondi ja kodanikuühiskonna organisatsioone.

II peatükk

Seire

Artikkel 6

Teabe ja andmete kogumine ja levitamine

1. Uimastiamet teeb järgmist:
 - a) kogub asjakohast teavet ja andmeid, sealhulgas riiklike teabekeskuste edastatud, uurimistöo tulemusel saadud, avalikest allikatest kättesaadavat teavet ja andmeid ning liidu ja valitsusvälistest allikatest ning pädevatelt rahvusvahelistelt organisatsioonidelt ja asutustelt saadud teavet ja andmeid;
 - b) kogub teavet ja andmeid, mida on vaja segatarvitamise ja selle tagajärgede seireks artikli 7 lõike 1 punkti d alusel;
 - c) kogub koostöös Europoliga riiklikelt teabekeskustelt kättesaadavat teavet ja andmeid uute psühhoaktiivsete ainete kohta ning edastab selle teabe põhjendamatu viivitusega riiklikele teabekeskustele, Europoli riiklikele üksustele ja komisjonile;

- d) kogub ja analüüsib uimastite lähteainetega ning nende kõrvalesuunamise ja salakaubandusega seotud teavet ja andmeid;
- e) teeb ja tellib oma ülesannete täitmiseks vajalikke teadus- ja seireuuringuid, küsitlusi, teostatavusuuringuid ja katseprojekte;
- f) tagab liidu tasandil teabe ja andmete parema võrreldavuse, objektiivsuse ja usaldusväärsuse, kehtestades selleks koostöös riiklike teabekeskustega näitajad ja vabatahtlikud ühised standardid, mille järgimist võib uimastiamet soovitada, selleks et saavutada liikmesriikides ja liidus kasutatavate mõõtmismeetodite suurem ühtsus;
- g) teeb tihedat koostööd asjaomaste liidu organite ja asutustega ning rahvusvaheliste organisatsioonide ja asutustega, eelkõige ÜRO narkootikumide ja kuritegevuse büroo ja rahvusvahelise narkootikumide kontrolli komiteega, et hõlbustada teavitamist ja vältida tarbetut koormust liikmesriikidele.

2. Uimastiamet kogub asjakohaseid riiklikke andmeid riiklike teabekeskuste kaudu. Enne andmete kogumist arutavad uimastiamet ja riiklikud teabekeskused riiklikku aruandluspaketti ja lepivad selles kokku. Uimastiamet võib kasutada riiklike andmete saamiseks täiendavaid teabeallikaid. Kui uimastiamet kasutab täiendavaid teabeallikaid, teavitab ta sellest igakülselt asjaomast riiklikku teabekeskust. Võimaluse korral jaotatakse kogutud andmed bioloogilise soo ja sotsiaalse soo alusel. Asjaomased andmed võtavad arvesse uimastipoliitika sootundlikke aspekte.

3. Uimastiamet töötab oma volituste piires välja andmete kogumise meetodid ja käsituse, sealhulgas välispartneritega korraldatavate projektide kaudu.
4. Uimastiamet töötab teabe ja andmete kogumiseks, kontrollimiseks, analüüsimiseks, aruandluseks, haldamiseks ja vahetuseks (sealhulgas automaatseks) välja vajalikud digilahendused.
5. Uimastiamet levitab teavet ja andmeid järgmiselt:
 - a) teeb enda koostatud teabe, sealhulgas uusi arengusuundi ja muutuvaid suundumusi puudutava teabe kättesaadavaks liidule, liikmesriikidele ja teistele huvitatud isikutele;
 - b) tagab oma analüüside, järelduste ja aruannete laialdase levitamise, muu hulgas teadusringkondadele, kodanikuühiskonna organisatsioonidele ja mõjutatud kogukondadele, sealhulgas uimasteid tarvitavatele inimestele, välja arvatud artiklis 49 osutatud salastatud ja tundlikud, kuid salastamata andmed;
 - c) avaldab enda kogutud andmete põhjal korrapäraselt aruande uimastiprobleemi olukorra ja uute suundumuste kohta;
 - d) loob avatud teadusdokumentatsioonikogu ja teeb selle avalikkusele kättesaadavaks;

- e) annab teavet kvaliteedistandardite, tõenduspõhiste parimate tavade, uuenduslike käsituste ja kasutatavate teadusuuringute tulemuste kohta liikmesriikides ning hõlbustab selliste standardite ja tavade kohta teabe vahetamist ja nende rakendamist.
6. Asjakohasel juhul võib uimastiamet kooskõlas asjakohase liidu õigusega, eelkõige andmekaitseõigusega, levitada teavet ja andmeid, mis on jaotatud eelkõige liikmesriikide, bioloogilise või sotsiaalse soo, vanuse, puude ja sotsiaal-majandusliku staatuse alusel.
 7. Uimastiamet lisab lõike 5 kohasel teabe ja andmete levitamisel viite allikatele.
 8. Uimastiamet ei levita ega edasta teavet ja andmeid, mis võimaldavad tuvastada üksikisikuid või väikeseid üksikisikute rühmi.

Artikkel 7

Uimastiprobleemi seire ja parimate tavade jagamine

1. Uimastiamet seirab
 - a) uimastiprobleemi liidus terviklikult, kasutades selleks epidemioloogilisi ja muid näitajaid, mis hõlmavad tervise, inimõiguste, sotsiaalseid, ohutuse ja julgeoleku aspekte, sealhulgas kohaldatavate uimasteid käsitlevate liidu strateegiliste dokumentide rakendamist;

- b) tõendus põhiseid parimaid tavasid ja uuenduslikke käsitusi tervise-, inimõigustealaste, sotsiaal-, ohutus- või julgeolekumeetmete valdkonnas;
- c) uimastite tarvitamist, uimastite tarvitamisest tingitud häireid, uimastisõltuvust ning sellega seotud terviseriske, uimastitega seotud kahju, uimastite tarbimisega seotud riskikäitumist ning uusi suundumusi nendes valdkondades;
- d) segatarvitamist ja selle tagajärgi, eelkõige suurenenud tervise- ja sotsiaalsete probleemide ohtu, uimastite tarvitamise sotsiaalseid tegureid, uimastite tarvitamisest tingitud häireid ja sõltuvust ning nende mõju poliitikale ja reageerimisele;
- e) uimastite tarvitamist ja segatarvitamist ning selle tagajärgi vanuselise ja soolisest aspektist lähtudes, eriti selle mõju soolisele vägivallale;
- f) uimastiprobleemiga seotud uusi suundumusi liidus ja rahvusvahelisel tasandil nii võrd, kui võrd need mõjutavad liitu; käesoleva punkti kohane seire hõlmab uimastite pakkumise, sealhulgas ebaseadusliku tootmise ja kaubanduse ning muude seotud kuritegude ja uute tehnoloogiate kasutamise seiret, ilma et see piiraks liidu organite ja asutuste volitusi;
- g) liikmesriikide teatatud kõiki uusi psühhoaktiivseid aineid koostöös Europoliga ning riiklike teabekeskuste ja Europoli riiklike üksuste toel;

- h) uimastite lähteaineid ning nende kõrvaesuunamist ja salakaubandust;
 - i) liidu ja liikmesriikide uimastipoliitika rakendamist, sealhulgas asjaomase poliitika arendamise ja sõltumatu hindamise toetamiseks.
2. Lõike 1 kohase seire põhjal teeb uimastiamet kindlaks tõendus põhised parimad tavad ja uuenduslikud käsitused, edendab neid ning asjakohasel juhul osaleb nende väljatöötamisel. Uimastiamet jagab liikmesriikidega kõnealuseid parimaid tavasid ja käsitusi ning hõlbustab nende vahetamist liikmesriikide vahel.
 3. Uimastiamet töötab välja vahendid, mis aitavad liikmesriikidel koos riiklike teabekeskustega seirata ja hinnata oma asjaomast riiklikku poliitikat ning mis aitab komisjonil seirata ja hinnata liidu asjaomast poliitikat.
 4. Uimastiamet teeb korrapäraselt tulevikusuundade analüüse, võttes arvesse kättesaadavat teavet. Selle põhjal koostab ta asjakohased stsenaariumid tulevase uimastipoliitika väljatöötamiseks.

III peatükk

Valmidus

Artikkel 8

Uusi psühhoaktiivseid aineid käsitlev teabevahetus ja varajase hoiatamise süsteem

1. Iga liikmesriik tagab, et tema riiklik teabekeskus ja tema Europoli riiklik üksus esitavad uimastiametile ja Europolile nende volitusi arvestades aegsasti ja ilma põhjendamatu viivitusega kättesaadava teabe uute psühhoaktiivsete ainete kohta. Teave peab olema seotud nimetatud ainete avastamise ja tuvastamise, tarvitamise ja tarvitamismustrite, valmistamise, eraldamise, levitamise ja levitamismeetodite, salakaubanduse ning kaubanduslikul, meditsiinilisel ja teaduslikul otstarbel kasutamise ja nende võimalike ja kindlakstehtud riskidega.
2. Uimastiamet kogub, võrdleb, analüüsib ja hindab koostöös Europoliga uusi psühhoaktiivseid aineid puudutavat teavet. Ta edastab selle teabe aegsasti riiklikele teabekeskustele, Europoli riiklikele üksustele ja komisjonile, et neil oleks teave, mida on vaja varajaseks hoiatamiseks.

Uimastiamet koostab esimese lõigu alusel kogutud teabe põhjal esialgse aruande või kombineeritud esialgse aruande artikli 9 kohaselt.

Artikkel 9
Esialgne aruanne

1. Kui uimastiamet, komisjon või liikmesriikide enamus on seisukohal, et uue psühhoaktiivse aine kohta ühelt või mitmelt liikmesriigilt saadud ja nendega jagatud teave annab alust arvata, et uus psühhoaktiivne aine võib liidu tasandil kätkeada tervise- või sotsiaalseid riske, koostab uimastiamet uut psühhoaktiivset ainet käsitleva esialgse aruande.

Esimese lõigu kohaldamisel teavitavad liikmesriigid komisjoni ja teisi liikmesriike, et nad soovivad esialgse aruande koostamist. Kui liikmesriikide enamus on komisjoni oma soovist teavitanud, annab komisjon uimastiametile vastavad juhised ja teavitab sellest liikmesriike.

2. Lõikes 1 osutatud esialgne aruanne sisaldab järgmist:
 - a) esialgne teave uue psühhoaktiivse ainega potentsiaalselt seotud tervise- ja sotsiaalsetele probleemidele osutavate juhtumite laadi, arvu ja ulatuse ning uue psühhoaktiivse aine tarvitamismustrite kohta;
 - b) esialgne teave uue psühhoaktiivse aine keemilise ja füüsilise kirjelduse ning selle valmistamiseks või eraldamiseks kasutatud meetodite ja lähteainete kohta;

- c) esialgne teave uue psühhoaktiivse aine farmakoloogilise ja toksikoloogilise kirjelduse kohta;
- d) esialgne teave kuritegelike organisatsioonide osalemise kohta uue psühhoaktiivse aine valmistamises ja levitamises;
- e) teave uue psühhoaktiivse aine kasutamise kohta meditsiinis ja veterinaarias, sealhulgas inimravimi või veterinaarravimi toimeainena;
- f) teave uue psühhoaktiivse aine kaubanduslikul ja tööstuslikul otstarbel kasutamise ja selle ulatuse kohta ning teadusliku uurimis- ja arendustegevuse eesmärgil kasutamise kohta;
- g) teave selle kohta, kas uue psühhoaktiivse aine suhtes on mõnes liikmesriigis rakendatud piiranguid;
- h) teave selle kohta, kas uut psühhoaktiivset ainet hinnatakse või on hinnatud ÜRO süsteemi raames;
- i) muu kättesaadav asjakohane teave.

3. Lõikes 1 osutatud esialgse aruande koostamisel kasutab uimastiamet enda käsutuses olevat teavet.

4. Uimastiamet esitab vajaduse korral riiklikele teabekeskustele uue psühhoaktiivse aine kohta lisateabe taotluse. Riiklikud teabekeskused esitavad teabe kahe nädala jooksul taotluse saamisest.
5. Kui uimastiamet on alustanud lõike 1 kohase esialgse aruande koostamist, taotleb ta põhjendamatu viivitusega Euroopa Ravimiametilt teavet selle kohta, kas uus psühhoaktiivne aine on liidu või liikmesriigi tasandil toimeaine
 - a) inimravimis või veterinaarravimis, millele on antud müügiluba kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2001/83/EÜ,¹ määrusega (EÜ) nr 726/2004 või Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2019/6²;
 - b) inimravimis või veterinaarravimis, millele taotletakse müügiluba;
 - c) inimravimis või veterinaarravimis, mille müügiloa on pädev asutus peatanud;

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiiv 2001/83/EÜ inimtervishoius kasutatavaid ravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta (EÜT L 311, 28.11.2001, lk 67).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2018. aasta määrus (EL) 2019/6, mis käsitleb veterinaarravimeid ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2001/82/EÜ (ELT L 4, 7.1.2019, lk 43).

- d) inimravimis, millel ei ole müügiluba, nagu on osutatud direktiivi 2001/83/EÜ artikli 5 lõigetes 1 ja 2, või veterinaarravimis, mis on kooskõlas määruse (EL) 2019/6 artikli 112 lõike 1 punktiga c ektemporaalselt valmistatud;
- e) uuritavas ravimis, nagu see on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2001/20/EÜ¹ artikli 2 punktis d.

Kui esimese lõigu kohaselt esitatud teave käsitleb liikmesriikide antud müügilube, edastavad asjaomased liikmesriigid vastava teabe Euroopa Ravimiameti taotluse korral Euroopa Ravimiametile.

6. Kui uimastiamet on alustanud lõike 1 kohase esialgse aruande koostamist, taotleb ta põhjendamatu viivitusega Europolilt teavet kuritegelike organisatsioonide seotuse kohta uue psühhoaktiivse aine valmistamise, levitamise ja levitamismeetoditega, salakaubanduse ning uue psühhoaktiivse aine mis tahes viisil kasutamisega.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. aprilli 2001. aasta direktiiv 2001/20/EÜ liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta, mis käsitlevad hea kliinilise tava rakendamist inimtervishoius kasutatavate ravimite kliinilistes uuringutes (EÜT L 121, 1.5.2001, lk 34).

7. Kui uimastiamet on alustanud lõike 1 kohase esialgse aruande koostamist, taotleb uimastiamet põhjendamatu viivitusega Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1907/2006¹ asutatud Euroopa Kemikaaliametilt, Haiguste Ennetamise ja Tõrje Euroopa Keskuselt ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 178/2002² asutatud Euroopa Toiduohutusametilt nende käsutuses oleva teabe ja andmete esitamist uue psühhoaktiivse aine kohta.
8. Uimastiameti ning käesoleva artikli lõigetes 5, 6 ja 7 osutatud liidu ametite koostöö üksikasjad määratakse kindlaks töökorras. Töökorras lepatakse kokku artikli 53 lõike 2 kohaselt.
9. Uimastiamet järgib talle edastatud teabe kasutamisele seatud tingimusi, sealhulgas dokumentidele ja teabele juurdepääsu, andmeturbe ning konfidentsiaalsete andmete kaitse, sealhulgas kolmandate isikute tundlike andmete ja konfidentsiaalse äriteabe kaitsega seotud tingimusi.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1907/2006, mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH) ning millega asutatakse Euroopa Kemikaaliamet, muudetakse direktiivi 1999/45/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 793/93 ja komisjoni määrus (EÜ) nr 1488/94 ning samuti nõukogu direktiiv 76/769/EMÜ ja komisjoni direktiivid 91/155/EMÜ, 93/67/EMÜ, 93/105/EÜ ja 2000/21/EÜ (ELT L 396, 30.12.2006, lk 1).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määrus (EÜ) nr 178/2002, millega sätestatakse toidualaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused (EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1).

10. Uimastiamet esitab komisjonile ja liikmesriikidele lõikes 1 osutatud esialgse aruande viie nädala jooksul alates lõigetes 5, 6 ja 7 osutatud teabetaotluse esitamisest.
11. Kui uimastiamet kogub teavet mitme uue psühhoaktiivse aine kohta, mis on tema arvates sarnase keemilise struktuuriga, esitab ta komisjonile ja liikmesriikidele kuue nädala jooksul alates lõigetes 5, 6 ja 7 osutatud teabetaotluse esitamisest iga uue psühhoaktiivse aine kohta eraldi lõikes 1 osutatud esialgse aruande või kombineeritud esialgsed aruanded mitme uue psühhoaktiivse aine kohta, tingimusel et iga uue psühhoaktiivse aine omadused on selgelt kindlaks määratud.

Artikkel 10

Riskihindamismenetlus ja -aruanne

1. Kahe nädala jooksul alates artikli 9 lõikes 10 osutatud esialgse aruande kättesaamisest võib komisjon paluda uimastiametil hinnata uue psühhoaktiivse ainega kaasneva võimalikke riske, ja koostada riskihindamisaruande, kui esialgse aruande põhjal on alust arvata, et uus psühhoaktiivne aine võib tuua kaasa tõsise riski rahvatervisele, või kui see on kohaldatav, tuua kaasa tõsiseid sotsiaalseid riske. Riskihindamise teeb teaduskomitee.

2. Kahe nädala jooksul alates artikli 9 lõikes 11 osutatud esialgsete aruannete või kombineeritud esialgse aruande kättesaamisest võib komisjon taotleda, et uimastiamet hindaks mitme sarnase keemilise struktuuriga uue psühhoaktiivse aine puhul nende ainetega kaasnedavad riske ja koostaks kombineeritud riskihindamisaruande, kui kombineeritud esialgse aruande põhjal on alust arvata, et kõnealused uued psühhoaktiivsed ained võivad tuua kaasa tõsise riski rahvatervisele, või kui see on kohaldatav, tuua kaasa tõsiseid sotsiaalseid riske. Kombineeritud riskihindamise teeb teaduskomitee.
3. Riskihindamisaruanne või kombineeritud riskihindamisaruanne sisaldab järgmist:
 - a) kättesaadav teave uue psühhoaktiivse aine või uute psühhoaktiivsete ainete keemiliste ja füüsikaliste omaduste ning psühhoaktiivse aine või uute psühhoaktiivsete ainete valmistamiseks või eraldamiseks kasutatavate meetodite ja lähteainete kohta;
 - b) kättesaadav teave uue psühhoaktiivse aine või uute psühhoaktiivsete ainete farmakoloogiliste ja toksikoloogiliste omaduste kohta;
 - c) uue psühhoaktiivse aine või uute psühhoaktiivsete ainetega seotud terviseriskide analüüs, eelkõige seoses kõnealuse aine või ainete ägeda ja kroonilise toksilisusega, ületarvitamisohuga, potentsiaaliga tekitada sõltuvust ning mõjuga füüsilisele ja vaimsele tervisele ning käitumisele;

- d) uue psühhoaktiivse aine või uute psühhoaktiivsete ainetega seotud sotsiaalsete riskide analüüs, mis käsitleb eelkõige mõju sotsiaalsele toimetulekule, avalikule korrale ja kuritegevusele ning kuritegelike organisatsioonide seotust uue psühhoaktiivse aine valmistamise, levitamise ja levitamismeetoditega ning salakaubandusega;
 - e) kättesaadav teave uue psühhoaktiivse aine või uute psühhoaktiivsete ainete kasutamise ulatuse ja tarvitamismustrite kohta ning kõnealuse aine või ainete kättesaadavuse ja levikupotentsiaali kohta liidus;
 - f) kättesaadav teave uue psühhoaktiivse aine või uute psühhoaktiivsete ainete kaubanduslikul ja tööstuslikul otstarbel kasutamise ja selle ulatuse kohta ning teadusliku uurimis- ja arendustegevuse eesmärgil kasutamise kohta;
 - g) muu kättesaadav asjakohane teave.
4. Teaduskomitee teeb riskihindamise, et hinnata uue psühhoaktiivse aine või uute psühhoaktiivsete ainete rühmaga kaasnevaid riske. Iga kõnealuse riskihindamise puhul on komisjonil, uimastiametil, Europolil ja Euroopa Ravimiametil igaljuhul õigus nimetada kaks vaatlejat.

5. Teaduskomitee teeb lõikes 4 osutatud riskihindamisi kättesaadava teabe ja muude asjakohaste teaduslike tõendite alusel. Teaduskomitee võtab arvesse kõigi liikmete seisukohti. Uimastiamet korraldab riskihindamismenetlust ning selgitab muu hulgas välja vajaduse edasise teabe ja asjakohaste uuringute järele.
6. Uimastiamet esitab riskihindamisaruande või kombineeritud riskihindamisaruande komisjonile ja liikmesriikidele kuue nädala jooksul pärast komisjonilt lõike 1 kohase riskihindamisaruande ja lõike 2 kohase kombineeritud riskihindamisaruande koostamise taotluse saamist.
7. Uimastiametilt igakülgsest põhjendatud taotluse saamise korral võib komisjon pikendada lõikes 6 sätestatud riskihindamise või kombineeritud riskihindamise lõpuleviimise aega, et oleks võimalik teha lisauuringuid ja koguda lisaandmeid. Taotlus peab sisaldama teavet ajavahemiku kohta, mis on vajalik riskihindamise või kombineeritud riskihindamise lõpuleviimiseks.
8. Uimastiamet esitab Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2022/2371¹ artikli 20 alusel aegsasti kiired riskihindamised, kui tegemist on nimetatud määruse artikli 2 lõike 1 punktis b osutatud ohuga, mis kuulub uimastiameti volitusalasasse.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. novembri 2022. aasta määrus (EL) 2022/2371, milles käsitletakse tõsiseid piiriüleseid terviseohtusid ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus nr 1082/2013/EL (ELT L 314, 6.12.2022, lk 26).

Artikkel 11

Riskihindamisest vabastamine

1. Riskihindamist ei tehta, kui uue psühhoaktiivse aine hindamine ÜRO süsteemis on lõppstaadiumis, see tähendab kui Maailma Terviseorganisatsiooni uimastisõltuvuse eksperdikomisjon on avaldanud oma kriitilise analüüsi koos kirjaliku soovitusena, välja arvatud juhul, kui saadaval on piisavalt andmeid ja teavet, mille kohaselt oleks vaja liidu tasandil riskihindamisaruannet; põhjused selle koostamiseks esitatakse kõnealuse aine esialgses aruandes.
2. Riskihindamist ei tehta, kui pärast ÜRO süsteemis tehtud hindamist on otsustatud jätta uus psühhoaktiivne aine nimekirja lisamata, välja arvatud juhul, kui saadaval on piisavalt andmeid ja teavet, mille kohaselt oleks vaja liidu tasandil riskihindamisaruannet; põhjused selle koostamiseks esitatakse kõnealuse aine esialgses aruandes.
3. Riskihindamist ei tehta, kui uus psühhoaktiivne aine on toimeaine
 - a) inimravimis või veterinaarravimis, millele on antud müügiluba kooskõlas direktiivi 2001/83/EÜ, määruse (EÜ) nr 726/2004 või määrusega (EL) 2019/6;

- b) inimravimis või veterinaarravimis, millele taotletakse müügiluba;
- c) inimravimis või veterinaarravimis, mille müügiloa on pädev asutus peatanud;
- d) uuritavas ravimis, nagu see on määratletud direktiivi 2001/20/EÜ artikli 2 punktis d.

Artikkel 12

Tervise- ja julgeolekuohu hindamine ja valmidus

1. Uimastiamet arendab välja strateegilise tõenduspõhise tervise- ja julgeolekuohu hindamise suutlikkuse, et teha varakult kindlaks uimastiprobleemi uued arengusuunad, millel võib olla negatiivne mõju tervisele, sotsiaalküsimustele, ohutusele või julgeolekule liidus, aidates seeläbi suurendada asjassepuutuvate sidusrühmade valmidust reageerida uutele ohtudele tulemuslikult ja aegsasti.
2. Uimastiamet võib tervise- ja julgeolekuohu hindamise algatada omal algatusel, tehes seda korralisest seirest, teadusuuringutest või muudest asjakohastest teabeallikatest ilmnenud märkide sisehindamise alusel. Kui lõikes 1 osutatud kriteeriumid on täidetud, võib uimastiamet tervise- ja julgeolekuohu hindamise algatada ka komisjoni või liikmesriigi taotlusel.

3. Tervise- ja julgeolekuohu hindamine koosneb olemasoleva teabe kiirest hindamisest ja vajaduse korral uue teabe kogumisest uimastiameti teabevõrkude kaudu. Uimastiamet töötab välja asjakohased teaduslikud kiirhindamise meetodid.
4. Kui pärast tervise- ja julgeolekuohu hindamist koostab uimastiamet tervise- ja julgeolekuohu hindamise aruande, kirjeldatakse selles aruandes kindlakstehtud ohtu, hetkeseisu kättesaadavate tõendite põhjal ja tegevusetuse võimalikke tagajärgi. Tervise- ja julgeolekuohu hindamise aruandes esitatakse valmidus- ja reageerimisvõimalused kindlakstehtud ohu leevendamiseks ja sellele reageerimiseks, sealhulgas võimaluse korral tõendus põhised sekkumismeetmed, mis käsitlevad nõudluse vähendamist, riski ja kahju vähendamist ning taastumist. Kõnealune aruanne võib sisaldada ka võimalikke järelmeetmeid. Uimastiamet saadab tervise- ja julgeolekuohu hindamise aruande komisjonile ja asjakohasel juhul liikmesriikidele.
5. Uimastiamet teeb tervise- ja julgeolekuohu hindamisel tihedat koostööd liikmesriikide, teiste liidu organite ja asutuste ning rahvusvaheliste organisatsioonidega, kaasates neid asjakohasel juhul hindamise. Kui võimalikku ohtu juba analüüsitakse mõne muu liidu mehhanismi raames, siis uimastiamet tervise- ja julgeolekuohu hindamist ei tee.

6. Komisjoni nõusolekul hindab uimastiamet narkootikumidega seotud tervise ja julgeolekuohte, mis tulenevad väljastpoolt liitu ja mis võivad mõjutada tervist, sotsiaalküsimusi, ohutust või julgeolekut liidus.
7. Uimastiamet jälgib olukorra arengut ja vajaduse korral ajakohastab vastavalt tervise- ja julgeolekuohu hinnanguid.

Artikkel 13

Euroopa uimastihoiatussüsteem

1. Uimastiamet loob kiireks reageerimiseks Euroopa narkohoiatussüsteemi, mis täiendab asjaomaseid riiklike hoiatussüsteeme ega piira nende kasutamist, ja haldab seda süsteemi. Euroopa uimastihoiatussüsteem täiendab artiklites 8–11 osutatud varajase hoiatamise süsteemi.
2. Riiklikud teabekeskused koostöös asjaomaste riiklike pädevate asutustega edastavad uimastiametile viivitamata igasuguse teabe, mis puudutab uimastitega seotud tõsise otsese või kaudse riski ilmnemist tervisele, sotsiaalsetele aspektidele, ohutusele või julgeolekule, ning igasuguse teabe, mis võib olla kasulik reageerimise kooskõlastamiseks, kui nad sellisest teabest teada saavad, näiteks järgmise teabe:
 - a) riski laad ja päritolu;
 - b) riskiga seotud sündmuse kuupäev ja koht;

- c) kokkupuute-, levimis- või levitamiskiis;
- d) analüütilised ja toksikoloogilised andmed;
- e) tuvastamismeetodid;
- f) terviseriskid;
- g) sotsiaalsed, ohutus- ja julgeolekuriskid;
- h) tervishoiumeetmed, mida on rakendatud või mida kavatakse võtta riigi tasandil;
- i) muud kui tervishoiumeetmed;
- j) muu teave, mis on seotud kõnealuse tõsise terviseriskiga.

3. Uimastiamet analüüsib ja hindab kättesaadavat teavet ja andmeid võimalike tõsiste riskide kohta tervisele ning täiendab neid teadusliku ja tehnilise teabega, mis on kättesaadav artiklis 8 osutatud varajase hoiatamise süsteemist ning kooskõlas artikliga 12 tehtud muudest ohuhinnangutest, muudelt liidu organitelt ja asutustelt ning rahvusvahelistelt organisatsioonidelt, eelkõige Maailma Terviseorganisatsioonilt. Uimastiamet võtab arvesse avalikest allikatest saadavat teavet ja olemasolevat teavet, mis on saadud tema andmekogumisvahendite abil ning asjassepuutuvatelt sidusrühmadelt, sealhulgas teadusringkondadelt ja kodanikuühiskonna organisatsioonidelt.

4. Lõike 3 kohaselt saadud teabe põhjal edastab uimastiamet asjaomastele riiklikele asutustele, sealhulgas riiklikele teabekeskustele, sihipäraseid kiirhoiatusteateid. Uimastiamet võib kiirhoiatusteadetes teha ettepanekuid reageerimisvõimaluste kohta. Liikmesriigid võivad neid reageerimisvõimalusi oma valmiduse kavandamise ja riikliku reageerimise meetmete raames kaaluda.
5. Riiklikud teabekeskused koostöös asjaomaste riiklike pädevate asutustega teavitavad uimastiametit nende käsutuses olevast lisateabest, et võimaldada uimastiametil täiendavalt analüüsida ja hinnata lõikes 2 osutatud riske ning pärast lõikes 4 osutatud kiirhoiatusteate kättesaamist võetud või rakendatud meetmetega seotud riske.
6. Uimastiamet teeb tihedat koostööd komisjoni ja liikmesriikidega, et soodustada riskidest teavitamise protsessi jaoks vajalikku sidusust.
7. Uimastiamet võib laiendada Euroopa uimastihoiatussüsteemis osalemise võimalust kolmandatele riikidele ja rahvusvahelistele organisatsioonidele. Osalemine põhineb vastastikkusel ning hõlmab uimastiametis kohaldatavate konfidentsiaalsusmeetmetega samaväärseid konfidentsiaalsusmeetmeid.
8. Vajaduse korral töötab uimastiamet välja hoiatussüsteemi tihedas koostöös asjaomaste riiklike pädevate asutustega, eelkõige riiklike teabekeskustega, et teha üksikut riski käsitlev teave asjakohastel juhtudel kättesaadavaks inimestele, kes tarvitavad või võivad tarvitada spetsiifilisi uimasteid.

9. Uimastiamet ajakohastab vajaduse korral oma uimastihoiatusi.

Artikkel 14

Uimastite lähteained

1. Uimastiamet aitab komisjonil seirata uimastite lähteainete kõrvalesuunamise ja nende salakaubandusega seotud arengusuundi ning hinnata seda, kas nimekirjas loetletud või loetlemata lähteainete kategooriat on vaja seoses määrustega (EÜ) nr 273/2004 ja (EÜ) nr 111/2005 nimekirja lisada, nimekirjast kustutada või nimekirjas muuta; sealhulgas aitab ta kindlaks teha ja hinnata nende ainete seaduslikku ja ebaseaduslikku kasutamist.
2. Uimastiamet koostab omal algatusel või komisjoni taotlusel uimastite lähteaineid käsitleva ohu hindamise aruande.

Artikkel 15

Kohtuekspertiisi- ja toksikoloogialaborite võrgustik

1. Uimastiamet loob kohtuekspertiisi- ja toksikoloogialaborite võrgustiku, mis tegeleb uimasteid ja uimastitega seotud kahju käsitlevate kohtuekspertiisi ja toksikoloogiliste uuringutega (edaspidi „võrgustik“).
2. Võrgustik toimib peamiselt foorumina, kus
 - a) luuakse andmeid ja vahetatakse teavet uute arengusuundade ja suundumuste kohta,

- b) korraldatakse koolitusi narkootiliste ainete ja toksikoloogia valdkonna kohtuekspertide pädevuse parandamiseks,
- c) toetatakse kvaliteeditagamise kavade rakendamist ning
- d) toetatakse andmete kogumise ja analüüsimetodite edasist ühtlustamist.

Riiklikke teabekeskusi teavitatakse kõnealuse võrgustiku tegevusest korrapäraselt ja vähemalt kord aastas. Riiklikel teabekeskustel on juurdepääs võrgustiku loodud teabele ja andmetele.

- 3. Igal liikmesriigil on õigus määrata oma esindaja kaudu haldusnõukogus võrgustiku juurde riikliku esinduslaborina tegutsema kuni kolm laborit, mis on spetsialiseerunud kohtuekspertiisile, toksikoloogiale või muudele asjakohastele uimastitega seotud valdkondadele. Uimastiamet võib konkreetsete projektide jaoks valida täiendavaid laboreid või eksperte, kes tegelevad eelkõige uimastite ja uimastitega seotud kahju puudutavate kohtuekspertiisi ja toksikoloogiliste uuringutega.
- 4. Komisjoni Teadusuuringute Ühiskeskus on võrgustiku liige ja esindab võrgustikus komisjoni.
- 5. Võrgustik teeb tihedat koostööd võrgustikuga samas valdkonnas tegutsevate olemasolevate võrgustike ja organisatsioonidega ning võtab arvesse nende tööd, et vältida kattumisi. Reitoxi tebevõrgustikku teavitatakse korrapäraselt ja vähemalt kord aastas võrgustiku tööst.

6. Võrgustikku juhib uimastiamet, kes kutsub aastas kokku vähemalt ühe koosoleku. Võrgustik võib otsustada luua töörühmi, mida võivad juhtida võrgustiku liikmed.
7. Võrgustik võimaldab uimastiametile juurdepääsu võrgustikku kuuluvate laborite loodud või kogutud kohtuekspertiisi- ja toksikoloogilistele andmetele, sealhulgas vajaduse korral selleks, et analüüsida uusi psühhoaktiivseid aineid.
8. Asjakohasel juhul määrab uimastiamet võrgustiku töö edendamiseks kindlaks konkreetsed projektid ja rahastab neid, tuginedes selgetele ja läbipaistvatele reeglitele ja menetlustele. Uimastiamet kehtestab kõnealused reeglid ja menetlused enne konkreetsete projektide kindlaksmääramist.
9. Uimastiamet loob andmebaasi võrgustiku kogutud või loodud teabe ja andmete talletamiseks, analüüsimiseks ja kättesaadavaks tegemiseks kooskõlas käesoleva määruse asjakohaste sätetega, sealhulgas artikli 6 lõikega 8 ja artikliga 49.

IV peatükk

Pädevuse arendamine

Artikkel 16

Tõendus põhised sekkumismeetmed, parimad tavad ja teadlikkuse suurendamine

1. Uimastiamet töötab välja sekkumismeetmed ja parimad tavad ja edendab neid ning suurendab teadlikkust uimastite kahjulikust mõjust ning uimastiennetusest, ravist, hooldusest, riskide ja kahju vähendamisest, ühiskonda taasintegreerimisest, rehabilitatsioonist ja taastumisest. Asjakohastel juhtudel rakendab uimastiamet sootundlikku käsitust ja võtab arvesse vanuselist mõõdet. Tõendus põhiseid sekkumismeetmeid, parimaid tavasid ning teadlikkuse suurendamise tegevusi võib kohandada riiklikule kontekstile ja rakendada riigi tasandil ning vajaduse korral võivad need olla mõeldud konkreetsetele rühmadele.
2. Lõikes 1 osutatud tõendus põhised sekkumismeetmed, parimad tavad ning teadlikkuse suurendamise tegevused peavad olema kooskõlas kohaldatavates uimasteid käsitlevates liidu strateegilistes dokumentides kindlaks määratud inimõigustealaste normide ja poliitiliste suunistega.
3. Uimastiamet edendab olemasolevate uimastiennetuse kvaliteedistandardite rakendamist ja ajakohastab neid vastavalt vajadusele. Uimastiamet pakub või toetab artikli 19 kohast koolitust. Kui see on asjakohane, töötab uimastiamet välja riski ja kahju vähendamise, ravi, taastumise, hoolduse ja rehabilitatsiooni kvaliteedistandardid.

4. Uimastiamet võib pakkuda liikmesriikidele toetust, ja kui nad sellega eelnevalt nõustuvad, aitab neid riiklike sekkumismeetmete väljatöötamisel oma volituste piires.

Artikkel 17

Riiklike meetmete hindamise kava

1. Uimastiamet hindab osaleva riigi ametiasutuse taotlusel riiklike meetmeid kooskõlas lõikes 3 sätestatud standardse tegevusprotokolliga.
2. Enne riikliku meetme hindamist vaeb uimastiamet seda ja analüüsib, kas see on kooskõlas uusimate teaduslike teadmistega ja kas see on osutunud seatud eesmärkide saavutamisel kasulikuks.
3. Uimastiamet töötab välja hindamismenetluse. Uimastiamet määrab hindamismenetluse läbipaistval viisil kindlaks standardses tegevusprotokollis. Haldusnõukogu kiidab standardse tegevusprotokolli ja kõik selle muudatused heaks enne, kui uimastiamet seda kohaldama hakkab.
4. Uimastiamet teavitab käesoleva artikli kohaselt tehtud hindamistest korrapäraselt haldusnõukogu.

Artikkel 18
Toetus liikmesriikidele

1. Kui liikmesriik seda taotleb, võib uimastiamet toetada liikmesriigi uimastipoliitika sõltumatut hindamist ja tõendus põhise uimastipoliitika väljatöötamist kooskõlas kohaldatavate uimasteid käsitlevate liidu strateegiliste dokumentidega.
2. Uimastiamet võib pakkuda liikmesriikidele toetust, ja kui nad sellega eelnevalt nõustuvad, aitab neid riikliku uimastipoliitika, kvaliteedistandardite, parimate tavade ja uuenduslike käsituste rakendamisel. Uimastiamet hõlbustab liikmesriikide asutuste ja ekspertide vahelist teabevahetust, muu hulgas asjakohase õiguse ja parimate tavade valdkonnas.
3. Uimastipoliitika hindamise toetamisel tegutseb uimastiamet sõltumatult ning juhindub oma teaduslikest standarditest ja tõendus põhisel.

Artikkel 19

Koolitus

Uimastiamet teeb oma volituste piires ning teiste liidu organite ja asutustega kooskõlastades järgmist:

- a) pakub erikoolitust ja õppekavasid liidule huvi pakkuvates ja tema jaoks asjakohastes valdkondades;
- b) pakub koolitusvahendeid ja tugisüsteeme, et hõlbustada kogu liitu hõlmavat teadmiste vahetamist;
- c) abistab liikmesriike koolitus- ja suutlikkuse suurendamise algatuste korraldamisel.

Artikkel 20

Rahvusvaheline koostöö ja tehniline abi

1. Uimastiamet teeb järgmist:

- a) töötab välja rahvusvahelise koostöö raamistiku, mille haldusnõukogu kinnitab pärast komisjoni heakskiidu saamist ja millest juhindutakse uimastiameti tegevuses rahvusvahelise koostöö valdkonnas;
- b) teeb aktiivselt koostööd artikli 53 lõikes 1 osutatud organisatsioonide ja asutustega;

- c) toetab liidu parimate tavade ja kasutatavate uurimistulemuste vahetamist ja levitamist rahvusvahelisel tasandil;
- d) seirab rahvusvahelistelt asutustelt, liikmesriikide asutustelt, teadusuuringute tulemustest ja muudest asjakohastest teabeallikatest saadud teabe jälgimise ja analüüsimise teel selliseid rahvusvaheliste narkoprobleemide arenguid, mis võivad ohustada või mõjutada liitu;
- e) esitab tihedas koostöös komisjoniga asjakohastel rahvusvahelistel kohtumistel ja tehnilistel foorumitel andmeid ja analüüse uimastiolukorra kohta Euroopas ning toetab komisjoni ja liikmesriike rahvusvahelistes uimastialastes dialoogides;
- f) edendab kõigi liikmesriikides kogutud või liidust saadud käesoleva määrusega hõlmatud uimasteid käsitlevate asjakohaste andmete lisamist rahvusvahelistesse uimastite jälgimise ja kontrolli programmidesse, iseäranis nendes, mille on loonud ÜRO ja selle allasutused, ilma et see piiraks liikmesriikide kohustust edastada teavet ÜRO uimastikonventsioonide alusel;
- g) toetab liikmesriike asjakohase teabe edastamisel ja vajaliku analüüsi esitamisel ÜRO süsteemile, sealhulgas kõigi uute psühhoaktiivsete ainetega seotud asjakohaste andmete esitamisel ÜRO narkootikumide ja kuritegevuse büroole ja Maailma Terviseorganisatsioonile;

- h) toetab kolmandaid riike, eelkõige kandidaatriike, nende uimastipoliitika väljatöötamisel kooskõlas kohaldatavates uimasteid käsitlevates liidu strateegilistes dokumentides kindlaks määratud põhimõtetega, sealhulgas toetades nende poliitika sõltumatut hindamist, ning julgustab neid kolmandaid riike toetama kodanikuühiskonna osalust ja kaasatust uimastipoliitika väljatöötamisel, rakendamisel ja hindamisel.
2. Lõike 1 punktis a osutatud rahvusvahelise koostöö raamistiku eesmärk on veelgi tugevdada ja toetada kolmandate riikide jõupingutusi käsitleda uimastiküsimusi tõenduspõhisel, integreeritud, tasakaalustatud ja valdkonnaülel viisil ning täielikus kooskõlas inimõigustealaste normidega. Rahvusvahelise koostöö raamistikus võetakse arvesse liidu asjakohaseid poliitikadokumente ja arvestatakse uimastiprobleemi arengusuundi. Selles määratakse kindlaks koostööks prioriteetsed riigid või piirkonnad ja koostöö peamised oodatavad tulemused. Selles võetakse arvesse liikmesriikide kogemusi ja tegevust. Uimastiamet hindab ja vaatab rahvusvahelise koostöö raamistiku korrapäraselt läbi.
3. Uimastiamet annab komisjoni taotlusel ja pärast haldusnõukogult heakskiidu saamist oma eksperditeadmised edasi ja osutab tehnilist abi kolmandatele riikidele, eelkõige kandidaatriikidele, kooskõlas lõike 1 punktis a osutatud rahvusvahelise koostöö raamistikuga.

Tehnilise abi andmisel keskendutakse eelkõige riiklike teabekeskuste, riiklike andmekogumissüsteemide ja varajase hoiatamise süsteemide loomisele või tugevdamisele ja parimate tavade edendamisele ennetuse, ravi, hoolduse, riskide ja kahju vähendamise, rehabilitatsiooni, ühiskonda taasintegreerimise ja taastumise valdkonnas ning aidatakse seejärel luua ja tugevdada struktuurisidemeid artiklis 8 osutatud varajase hoiatamise süsteemiga ja Reitoxi teabevõrgustikuga. Uimastiamet võib hinnata kolmandate riikide asutusi kui kolmas riik seda taotleb.

4. Uimastiamet teeb koostööd rahvusvaheliste organisatsioonide ja kolmandate riikidega kooskõlas artiklitega 53 ja 54.

Artikkel 21

Teadusuuringud ja innovatsioon

1. Uimastiamet aitab komisjonil ja liikmesriikidel kindlaks määrata peamised uurimisteemad ning koostada ja rakendada liidu teadus- ja innovatsioonitegevusega seotud raamprogramme, mis on asjakohased artiklis 4 sätestatud üldise ülesande ja artiklis 5 sätestatud eriülesannete täitmiseks. Uimastiamet pöörab oma teadusuuringutega seotud tegevuses valdkonnaülese põhimõttena asjakohast tähelepanu interseksionaalsusele. Kui uimastiamet aitab komisjonil kindlaks määrata peamised uurimisteemad või koostada ja rakendada liidu raamprogrammi, ei saa uimastiamet sellest programmist rahalisi vahendeid.

2. Uimastiamet jälgib ja toetab ennetavalt artiklis 4 sätestatud üldise ülesande ja artiklis 5 sätestatud eriülesannete täitmiseks asjakohast teadus- ja innovatsioonitegevust, toetab liikmesriikide seonduvat tegevust ning viib ellu oma teadus- ja innovatsioonitegevust käesoleva määrusega hõlmatud küsimustes, sealhulgas töötab välja, koolitab ning testib ja valideerib algoritme vahendite väljatöötamiseks. Uimastiamet edastab sellise teadus- ja innovatsioonitegevuse tulemused Euroopa Parlamendile, liikmesriikidele ja komisjonile kooskõlas artiklis 49 sätestatud julgeolekunormidega.
3. Uimastiamet toetab teadusuuringute ja innovatsiooni tsükli raames elluviidavaid tegevusi, näiteks ELi sisejulgeoleku innovatsioonikeskuse tegevusi ja komisjoni 16. septembri 2021. aasta otsusega¹ loodud ELi tervisealasteks hädaolukordadeks valmisoleku ja neile reageerimise asutuse tegevusi ning osaleb neis.
4. Uimastiamet võib kavandada ja ellu viia katseprojekte, mis on seotud käesoleva määrusega reguleeritud küsimustega.
5. Uimastiamet võtab kõik vajalikud meetmed, et vältida lõikes 4 osutatud katseprojektide elluviimisel huvide konflikti. Ta avalikustab oma teadusprojektide, sealhulgas näidisprojektide kohta teavet. Teave hõlmab kaasatud koostööpartnereid ja projektide eelarvet.
6. Uimastiamet loob andmebaasi uimastitega seotud teadusuuringute programmide talletamiseks, analüüsimiseks ja kättesaadavaks tegemiseks.

¹ Komisjoni 16. septembri 2021. aasta otsus ELi tervisealasteks hädaolukordadeks valmisoleku ja neile reageerimise asutuse loomise kohta 2021/C 393 I/02 (ELT C 393 I, 29.9.2021, lk 3).

V peatükk

Uimastiameti töökorraldus

Artikkel 22

Haldus- ja juhtimisstruktuur

1. Uimastiameti haldus- ja juhtimisstruktuur on järgmine:
 - a) haldusnõukogu, kes täidab artiklis 24 sätestatud ülesandeid;
 - b) juhatus, kes täidab artiklis 28 sätestatud ülesandeid;
 - c) tegevdirektor, kes täidab artiklis 30 sätestatud kohustusi;
 - d) teaduskomitee, kes täidab artiklis 31 sätestatud ülesandeid, ning
 - e) Reitoxi teabevõrgustik.

2. Uimastiameti haldus- ja juhtimisstruktuuri liikmetel ei tohi olla finants- ega muid huve, mis võiksid mõjutada nende erapooletust. Nad tegutsevad avalikes huvides ja teevad seda sõltumatult, erapooletult ja läbipaistvalt. Nad esitavad igal aastal huvide deklaratsiooni, millega võib taotluse korral tutvuda.

Artikkel 23
Haldusnõukogu koosseis

1. Haldusnõukogus on
 - a) üks hääleõiguslik esindaja igast liikmesriigist ja
 - b) kaks komisjoni hääleõiguslikku esindajat.

2. Lisaks on haldusnõukogus
 - a) kaks Euroopa Parlamendi nimetatud hääleõiguslikku sõltumatut eksperti, kes tunnevad uimastite valdkonda eriti põhjalikult;
 - b) üks hääleõiguseta esindaja igast kolmandast riigist, kes on sõlminud liiduga artikli 54 alusel lepingu.

3. Igal haldusnõukogu liikmel on asendusliige. Asendusliige esindab liiget tema puudumise korral ja võib osaleda haldusnõukogu koosolekul.

4. Haldusnõukogu liikmed ja nende asendusliikmed nimetatakse ametisse vastavalt nende teadmiste artikli 4 lõike 1 punktis a sätestatud valdkondades, võttes arvesse asjakohaseid juhtimis-, haldus- ja eelarvealaseid oskusi. Kõik haldusnõukogus esindatud osalised püüavad piirata oma esindajate vahetumist, et tagada haldusnõukogu töö järjepidevus. Kõikide osaliste eesmärk on saavutada haldusnõukogus sooline tasakaal.
5. Haldusnõukogu võib vaatelejatena kaasata selliste rahvusvaheliste organisatsioonide esindajaid, kellega uimastiamet teeb artikli 53 alusel koostööd.
6. Liikmete ja asendusliikmete ametiaeg on neli aastat. Ametiaega saab pikendada.

Artikkel 24

Haldusnõukogu ülesanded

1. Haldusnõukogu
 - a) annab uimastiameti tegevusele üldise suuna;
 - b) võtab vastu artiklis 36 osutatud ühtse programmidokumendi kavandi enne, kui see esitatakse arvamuse saamiseks komisjonile;

- c) võtab pärast komisjonilt arvamuse saamist vastu uimastiameti ühtse programmidokumendi hääleõiguslike liikmete kahekolmandikulise häälteenamusega;
- d) võtab hääleõiguslike liikmete kahekolmandikulise häälteenamusega vastu uimastiameti aastaeelarve ja täidab muid ameti eelarvega seotud ülesandeid kooskõlas VI peatükiga;
- e) hindab ja võtab hääleõiguslike liikmete kahekolmandikulise häälteenamusega vastu uimastiameti iga-aastase konsolideeritud tegevusaruande, saadab nii aruande kui ka oma hinnangu iga aasta 1. juuliks Euroopa Parlamendile, nõukogule, komisjonile ja kontrollikojale ning avalikustab konsolideeritud tegevusaruande;
- f) võtab kooskõlas artikliga 42 vastu uimastiameti suhtes kohaldatavad finantsreeglid;
- g) võtab vastu pettustevastase võitluse strateegia, mis on proportsionaalne kelmuste ja pettuste riskiga, võttes arvesse rakendatavate meetmete kulusid ja tulusid;
- h) võtab vastu strateegia, mille abil saavutada tõhususe kasv ja koostoime teiste liidu organite ja asutustega;

- i) võtab vastu reeglid oma liikmete, juhatuse, teaduskomitee ja Reitoxi teabevõrgustiku liikmete ning artiklis 44 osutatud lähetatud riiklike ekspertide ja muude ametiväliste töötajate huvide konfliktide vältimiseks ja lahendamiseks ning avaldab igal aastal uimastiameti veebisaidil haldusnõukogu liikmete huvide deklaratsioonid;
- j) kinnitab artikli 17 lõikes 3 osutatud standardse tegevusprotokolli;
- k) kinnitab ameti artikli 20 lõike 1 punktis a osutatud rahvusvahelise koostöö raamistiku ja artikli 20 lõikes 3 osutatud tehnilise abi programmid;
- l) kinnitab artikli 33 lõikes 5 osutatud kaasrahastamismäära;
- m) võtab vajaduste analüüsi põhjal vastu artikli 5 lõikes 8 osutatud kommunikatsioonistrateegia ja levitamiskavad ning ajakohastab neid korrapäraselt;
- n) võtab vastu ja teeb üldsusele kättesaadavaks oma töökorra, sealhulgas huvide konfliktide ennetamise ja lahendamise korra;

- o) kasutab kooskõlas käesoleva artikli lõikega 2 uimastiameti töötajate suhtes volitusi, mis on antud ametisse nimetavale asutusele ning teenistuslepingute sõlmimise pädevust omavale asutusele vastavalt nõukogu määruses (EMÜ, Euratom, ESTÜ) nr 259/68¹ esitatud ametnike personalieeskirjadele ning muude teenistujate teenistustingimustele (edaspidi „ametisse nimetava asutuse volitused”);
- p) võtab kokkuleppel komisjoniga vastu ametnike personalieeskirjade ja muude teenistujate teenistustingimuste rakenduseeskirjad kooskõlas personalieeskirjade artikli 110 lõikega 2;
- q) nimetab ametisse tegevdiriectori ja asjakohasel juhul otsustab tema ametiaja pikendamise või tema ametist tagandamise üle kooskõlas artikliga 29;
- r) nimetab vastavalt ametnike personalieeskirjadele ja muude teenistujate teenistustingimustele ametisse peaarvepidaja, kes on oma ülesannete täitmisel täiesti sõltumatu;
- s) nimetab ametisse teaduskomitee liikmed;
- t) kinnitab ekspertide nimekirja, mida kasutatakse teaduskomitee laiendamiseks kooskõlas artikli 31 lõikega 6;

¹ EÜT L 56, 4.3.1968, lk 1.

- u) võtab vastu otsuseid pärast riiklike teabekeskuste hindamist kooskõlas artikliga 35;
- v) määrab kindlaks tasude arvestamise ja maksmise meetodi kooskõlas artikliga 38;
- w) tagab piisavate järelmeetmete võtmise sise- või välisauditi aruannetest ja hindamistest ning komisjoni otsusega 1999/352/EÜ, ESTÜ, Euratom¹ asutatud Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) ja nõukogu määrusega (EL) 2017/1939² asutatud Euroopa Prokuratuuri juurdlustest tulenevate järelduste ja soovitude põhjal, nagu on osutatud käesoleva määruse artiklis 48;
- x) teeb kõik otsused uimastiameti sisestruktuuri loomise ja vajaduse korral selle muutmise kohta, võttes arvesse uimastiameti tegevusega seotud vajadusi ja lähtudes usaldusväärsest eelarvehaldusest;
- y) võtab vastu töökorra kooskõlas artikliga 53.

¹ Komisjoni 28. aprilli 1999. aasta otsus 1999/352/EÜ, ESTÜ, Euratom, millega asutatakse Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF) (EÜT L 136, 31.5.1999, lk 20).

² Nõukogu 12. oktoobri 2017. aasta määrus (EL) 2017/1939, millega rakendatakse tõhustatud koostööd Euroopa Prokuratuuri asutamisel (ELT L 283, 31.10.2017, lk 1).

2. Haldusnõukogu võtab kooskõlas personalieeskirjade artikliga 110 vastu otsuse, mis põhineb personalieeskirjade artikli 2 lõikel 1 ja muude teenistujate teenistustingimuste artiklil 6 ning millega delegeeritakse asjakohased ametisse nimetava asutuse volitused tegevdirektorile ja määratakse kindlaks tingimused, mille alusel volituste delegeerimise võib peatada. Tegevdirektor võib need volitused edasi delegeerida.

Erandlike asjaolude korral võib haldusnõukogu teha otsuse ajutiselt peatada tegevdirektorile delegeeritud ja tegevdirektori poolt edasi delegeeritud ametisse nimetava asutuse volitused ning täita kõnealuseid volitusi ise või delegeerida need ühele oma liikmetest või mõnele töötajale peale tegevdirektori.

Artikkel 25

Haldusnõukogu eesistuja

1. Haldusnõukogu valib oma hääleõiguslike liikmete hulgast eesistuja ja eesistuja asetäitja. Eesistuja ja eesistuja asetäitja valitakse haldusnõukogu hääleõiguslike liikmete kahekolmandikulise häälteenamusega.

2. Eesistuja asetäitja asendab eesistujat automaatselt juhul, kui eesistujal ei ole võimalik oma kohustusi täita.
3. Eesistuja ja eesistuja asetäitja ametiaeg on neli aastat. Nende ametiaega võib pikendada ühe korra. Kui nende liikmesus haldusnõukogus lõpeb nende ametiaja jooksul, lõpeb nende ametiaeg automaatselt samal päeval.
4. Eesistuja ja eesistuja asetäitja valimise üksikasjalik kord määratakse kindlaks haldusnõukogu töökorras.

Artikkel 26

Haldusnõukogu koosolekud

1. Haldusnõukogu koosolekud kutsub kokku eesistuja.
2. Tegevdirektor osaleb haldusnõukogu aruteludes.
3. Haldusnõukogul on aastas vähemalt üks korraline koosolek. Haldusnõukogu koosolek toimub eesistuja algatusel, komisjoni taotlusel või vähemalt ühe kolmandiku liikmete taotlusel.

4. Haldusnõukogu võib kutsuda oma koosolekutele vaatelejatena isikuid, sealhulgas kodanikuühiskonna organisatsioonide esindajaid, kelle seisukoht võib olla huvipakkuv.
5. Haldusnõukogu liikmed võivad vastavalt oma töökorrale kasutada koosolekutel nõustajate või ekspertide abi.
6. Sekretariaaditeenust osutab haldusnõukogule uimastiamet.

Artikkel 27

Haldusnõukogu hääletuskord

1. Ilma et see piiraks artikli 24 lõike 1 punktide c ja d, artikli 25 lõike 1, artikli 35 lõike 6, artikli 29 lõike 8 ning artikli 53 lõike 2 kohaldamist, võtab haldusnõukogu otsused vastu oma hääleõiguslike liikmete häälteenamusega.
2. Igal hääleõiguslikul liikmel on üks hääl. Hääleõigusliku liikme puudumise korral võib tema eest hääletada tema asendusliige.
3. Eesistuja ja eesistuja asetäitja osalevad hääletamisel.
4. Tegevdirektor ei osale hääletamisel.

5. Haldusnõukogu töökorras kehtestatakse üksikasjalikum hääletuskord, eelkõige tingimused, mille korral üks liige võib tegutseda teise liikme nimel.

Artikkel 28

Juhatus

1. Juhatus

- a) teeb otsuseid selliste artikli 42 kohaselt vastu võetud finantsreeglites ettenähtud küsimuste kohta, mis ei ole käesoleva määrusega haldusnõukogu pädevusse jäetud;
- b) tagab piisavate järelmeetmete võtmise sise- ja välisauditite aruannetest ja hindamistest, samuti OLAFi ja Euroopa Prokuratuuri juurdlustest tulenevate järelduste ja soovitude põhjal, nagu on osutatud artiklis 48;
- c) jälgib ja kontrollib haldusnõukogu otsuste rakendamist eesmärgiga tugevdada haldus- ja eelarvejuhtimise järelevalvet, ilma et see piiraks tegevdirektori ülesannete täitmist, nagu need on sätestatud artiklis 30.

2. Kiireloomulistel juhtudel võib juhatus vajaduse korral teha haldusnõukogu asemel teatavaid esialgseid otsuseid, eelkõige haldusküsimustes, sealhulgas ametisse nimetava asutuse volituste delegeerimise peatamise ja eelarveküsimuste kohta. Esialgsete otsuste tegemise tingimused määratakse kindlaks haldusnõukogu töökorras.
3. Juhatusse kuuluvad haldusnõukogu eesistuja ja eesistuja asetäitja, kaks muud haldusnõukogu liiget, kelle haldusnõukogu valib oma hääleõiguslike liikmete seast, ja kaks komisjoni esindajat haldusnõukogus.

Haldusnõukogu eesistuja on ühtlasi juhatuse eesistuja.

Tegevdirektor osaleb juhatuse koosolekutel vaatlejana. Juhatus võib kutsuda oma koosolekutele muid vaatlejaid.

4. Juhatus liikmete ametiaeg on neli aastat. Nende ametiaega võib ühe korra pikendada. Kui nende liikmesus haldusnõukogus lõpeb nende ametiaja jooksul, lõpeb nende ametiaeg juhatuses automaatselt samal päeval.
5. Juhatusel on aastas vähemalt kaks korralist koosolekut. Lisaks toimuvad juhatuse koosolekud kas selle eesistuja algatusel või liikmete taotlusel.

6. Juhatus teeb otsused oma liikmete ühehäälsuse alusel. Kui juhatusel ei ole võimalik ühehäälselt otsust teha, edastatakse küsimus lahendamiseks haldusnõukogule.
7. Haldusnõukogu võtab vastu juhatuse töökorra.

Artikkel 29

Tegevdirektor

1. Tegevdirektor võetakse tööle uimastiameti ajutise teenistujana Euroopa Liidu muude teenistujate teenistustingimuste artikli 2 punkti a kohaselt.
2. Tegevdirektori nimetab ametisse haldusnõukogu nimekirjast, mis koosneb vähemalt kolmest kandidaadist ja mille komisjon on esitanud avatud ja läbipaistva valikumenetluse alusel. Valikumenetlus peab hõlmama osalemiskutse avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* ja muudes asjakohastes meediakanalites. Osalemiskutse kavandi osas konsulteerib komisjon haldusnõukoguga. Komisjon võib valikumenetlusse kaasata vaatlejana haldusnõukogu esindaja.

Enne kui haldusnõukogu nimetab kandidaadi tegevdirektori ametikohale, võib komisjoni välja pakutud kandidaadid, kes on läbinud eelvaliku, kutsuda viivitamata esinema ettekandega Euroopa Parlamendi pädeva(te) komisjoni(de) ette ja vastama komisjoni(de) liikmete küsimustele. Pärast ettekande ja vastuste ärakuulamist võib Euroopa Parlament võtta vastu arvamuse, milles teeb teatavaks oma seisukohad, ning esitada selle haldusnõukogule.

3. Tegevdirektoriga lepingu sõlmimisel esindab uimastiametit haldusnõukogu eesistuja.
4. Tegevdirektori ametiaeg on viis aastat. Ametiaja lõpuks teeb komisjon hindamise, milles võetakse arvesse tegevdirektori tegevusele antud hinnangut, sealhulgas haldusnõukogult eelnevalt saadud teavet, ning uimastiameti edasisi ülesandeid ja lahendamist vajavaid probleeme.
5. Komisjoni ettepanekul, milles võetakse arvesse lõikes 4 osutatud hinnangut, võib haldusnõukogu pikendada tegevdirektori ametiaega üks kord kuni viie aasta võrra.

Kui haldusnõukogu kavatseb tegevdirektori ametiaega pikendada, teatab ta sellest Euroopa Parlamendile. Enne kui haldusnõukogu teeb otsuse tegevdirektori ametiaja pikendamise kohta, võidakse tegevdirektor kutsuda viivitamatult esinema ettekandega Euroopa Parlamendi pädeva(te) komisjoni(de) ette ja vastama komisjoni(de) liikmete küsimustele.

6. Tegevdirektor, kelle ametiaega on pikendatud, ei tohi ametiaja koguperioodi lõppedes sama ametikoha valikumenetluses osaleda.
7. Tegevdirektori võib ametist tagandada üksnes otsusega, mille haldusnõukogu teeb komisjoni ettepaneku alusel. Euroopa Parlamenti ja nõukogu teavitatakse sellise otsuse põhjustest viisil, mis on kooskõlas kohaldatavate konfidentsiaalsusnõuetega.
8. Tegevdirektori ametisse nimetamise, ametiaja pikendamise ja ametist tagandamise otsused teeb haldusnõukogu hääleõiguslike liikmete kahekolmandikulise häälteenamusega.

Artikkel 30

Tegevdirektori ülesanded

1. Tegevdirektor vastutab uimastiameti juhtimise eest. Tegevdirektor annab aru haldusnõukogule.
2. Ilma et see piiraks komisjoni, haldusnõukogu ja juhatuse volitusi, täidab tegevdirektor oma ülesandeid sõltumatult ega taotle ega võta vastu juhiseid üheltki valitsuselt ega muult organilt.

3. Tegevdirektor annab Euroopa Parlamendile aru oma ülesannete täitmise kohta, kui tal palutakse seda teha. Nõukogu võib kutsuda tegevdirektori oma ülesannete täitmisest aru andma.
4. Tegevdirektor on ameti seaduslik esindaja.
5. Tegevdirektor vastutab artiklis 5 sätestatud uimastiameti eriülesannete täitmise eest. Eelkõige teeb tegevdirektor järgmist:
 - a) juhib ameti igapäevast tööd;
 - b) valmistab ette ja viib ellu haldusnõukogu otsuseid;
 - c) koostab artiklis 36 osutatud ühtse programmidokumendi ja esitab selle pärast komisjoniga konsulteerimist haldusnõukogule;
 - d) viib ühtse programmidokumendi ellu ja annab haldusnõukogule selle elluviimise kohta aru;
 - e) koostab uimastiameti iga-aastase konsolideeritud tegevusaruande ja esitab selle haldusnõukogule hindamiseks ja vastuvõtmiseks;
 - f) teeb haldusnõukogule ettepaneku artikli 33 lõikes 5 osutatud kaasrahastamismäära kohta, kui sellist kaasrahastust antakse riiklikele teabekeskustele;

- g) teeb haldusnõukogule ettepaneku tasude arvestamise ja maksmise meetodi kohta kooskõlas artikliga 38;
- h) koostab sise- või välisauditi aruannete ja hindamiste ning OLAFi ja Euroopa Prokuratuuri juurdluste järelduste kohaste järelmeetmete võtmiseks tegevuskava, nagu on osutatud artiklis 48, ning annab kaks korda aastas komisjonile ning korrapäraselt haldusnõukogule ja juhatusele aru tehtud edusammudest;
- i) kaitseb liidu finantshuve, kohaldades kelmuste ja pettuste, korruptsiooni ja muu ebaseadusliku tegevuse vastu võitlemiseks ennetusmeetmeid, ilma et see piiraks OLAFi ja Euroopa Prokuratuuri juurdluspädevust; tehes tulemuslikke kontrole, nõudes õigusnormide rikkumise avastamise korral sisse alusetult makstud summad ning kohaldades asjakohasel juhul mõjusaid, proportsionaalseid ning hoiatavaid halduskaristusi ning teatades kooskõlas määruse (EL) 2017/1939 artikliga 24 Euroopa Prokuratuurile igast kuriteost, mille suhtes Euroopa Prokuratuur võib teostada oma pädevust;
- j) koostab uimastiameti pettustevastase võitluse strateegia ning tõhususe kasvu ja koosmõju strateegiad ning esitab need haldusnõukogule kinnitamiseks;
- k) koostab uimastiameti suhtes kohaldatavate finantsreeglite eelnõu;

- l) koostab uimastiameti tulude ja kulude eelarvestuse projekti ning täidab uimastiameti eelarvet.
6. Tegevdirektor võib otsustada uimastiameti ülesannete tõhusaks ja tulemuslikuks täitmiseks lähetada liidu institutsioonidesse ning asjaomastesse liidu organitesse ja asutustesse ühe või mitu kontaktametnikku. Tegevdirektor peab saama komisjonilt ja haldusnõukogult eelneva nõusoleku. Kontaktametnike lähetamise otsuses määratakse kindlaks kontaktametnike tegevuse ulatus selliselt, et ei tekiks tarbetuid kulusid ega dubleeritaks uimastiameti haldusülesandeid.
7. Euroopa Parlamendi või nõukogu taotlusel osaleb tegevdirektor põhjendamatu viivitusega Euroopa Parlamendi või nõukogu korraldatud koosolekutel, kus käsitletakse uimastiameti volitustega seotud küsimusi.

Artikkel 31
Teaduskomitee

1. Teaduskomiteesse kuulub vähemalt seitse, kuid mitte rohkem kui 15 teadlast, kelle nimetab haldusnõukogu nende teadusalase kompetentsuse ja sõltumatuse alusel pärast *Euroopa Liidu Teatajas* ja muudes asjakohastes meediakanalites osalemiskutse avaldamist. Uimastiamet teavitab Euroopa Parlamendi pädevat komisjoni või pädevaid komisjone teaduskomitee liikmete ametisse nimetamisest ja selle tööst. Teaduskomitee liikmete valikumenetlusega tuleb tagada, et teaduskomitee liikmete erialad kataksid uimastiameti eesmärkidega seotud kõige asjakohasemad teadusvaldkonnad. Teaduskomitee liikmete ametisse nimetamises osalejad püüavad saavutada teaduskomitees soolise tasakaalu.
2. Teaduskomitee liikmed nimetatakse ametisse isikuliselt ja neljaks aastaks ning neid võib ühe korra ametisse tagasi nimetada.
3. Teaduskomitee liikmed on sõltumatud ja tegutsevad avalikes huvides. Nad ei taotle ega võta vastu juhiseid üheltki valitsuselt ega muult organilt.

4. Kui liige ei täida enam sõltumatuse kriteeriume, teavitab ta sellest haldusnõukogu. Teise võimalusena võib haldusnõukogu vähemalt ühe kolmandiku liikmete või komisjoni ettepanekul teatada, et isik ei ole sõltumatu, ja kutsuda asjaomase isiku tagasi. Haldusnõukogu nimetab kooskõlas liikmete ametisse määramise tavamenetlusega järelejäänud ametiajaks ametisse uue liikme.
5. Teaduskomitee esitab oma arvamuse kõikidel käesolevas määruses ettenähtud juhtudel või uimastiameti teadustegevust puudutavas küsimuses, mille talle esitab haldusnõukogu või tegevdirektor. Teaduskomitee arvamused avaldatakse uimastiameti veebisaidil.
6. Uue psühhoaktiivse aine või uute psühhoaktiivsete ainete rühmaga kaasnevate riskide hindamiseks võib tegevdirektor teaduskomiteed juhul, kui ta peab seda vajalikuks, teaduskomitee juhi soovitusel laiendada, kaasates eksperte, kes esindavad uue psühhoaktiivse ainega või uute psühhoaktiivsete ainete rühmaga kaasnevate riskide tasakaalustatud hindamise tagamiseks olulisi teadusvaldkondi. Tegevdirektor määrab need eksperdid ekspertide nimekirjast. Haldusnõukogu kinnitab ekspertide nimekirja iga nelja aasta tagant.

7. Teaduskomitee valib teaduskomitee volituste kehtivuse ajaks juhi ja asejuhi. Teaduskomitee juht võib osaleda haldusnõukogu koosolekutel vaotlejana.
8. Teaduskomitee kohtub vähemalt üks kord aastas.
9. Teaduskomitee liikmete nimekiri avalikustatakse ja uimastiamet ajakohastab seda oma veebisaidil.

Artikkel 32

Uimastite ja uimastisõltuvuse Euroopa teabevõrgustik

1. Uimastite ja uimastisõltuvuse Euroopa teabevõrgustiku (edaspidi „Reitoxi teabevõrgustik“) kaudu aitavad liikmesriigid täita uimastiameti ülesannet koguda ja esitada ühtset ja standarditud teavet uimastiprobleemi kohta kogu liidus. Reitoxi teabevõrgustik koosneb artikli 33 alusel määratud riiklikest teabekeskustest ja komisjoni kontaktasutusest.
2. Reitoxi teabevõrgustik valib oma liikmete seast pressiesindaja ja ühe kuni kolm pressiesindaja asetäitjat. Pressiesindaja esindab Reitoxi teabevõrgustikku uimastiametis ja tal lubatakse osaleda haldusnõukogu koosolekutel vaotlejana.

3. Reitoxi teabevõrgustikul on aastas vähemalt üks korraline koosolek. Koosolekud kutsuvad kokku ja neid juhatab uimastiamet. Lisaks tuleb haldusnõukogu kokku oma pressiesindaja kutsel või vähemalt ühe kolmandiku liikmete taotlusel.

Artikkel 33

Riiklik teabekeskus

1. Iga osalev riik määrab ühe riikliku teabekeskuse, mis luuakse asjakohaste riigisiseste õigus- või haldusmeetmete alusel alaliselt ja selgelt kindlaks määratud volitustega. Riikliku teabekeskuse määramisest ja riikliku teabekeskuse juhi ametisse nimetamisest ning kõigist muudatustest nendes ametisse nimetamistes teatab ametile haldusnõukogu liikmesriigi liige.
2. Vastutav riiklik asutus tagab, et riiklikule teabekeskusele usaldatakse artikli 34 lõikes 2 sätestatud ülesanded. Riikliku teabekeskuse juht või asendusliige esindab riiklikku teabekeskust Reitoxi teabevõrgustikus.
3. Riiklikud teabekeskused on teaduslikult sõltumatud ja tagavad oma andmete kvaliteedi.

4. Riiklikud teabekeskused kavandavad oma tegevust ette ja neil on oma artikli 34 lõikes 2 osutatud volituste teostamiseks ja ülesannete täitmiseks piisavad riigieelarvest eraldatud ja uimastiameti poolt käesoleva artikli lõike 5 kohaselt kaasrahastatud eelarvevahendid ja inimressursid ning oma igapäevaste toimingute toetamiseks piisavad vahendid ja ruumid.
5. Liikmesriigi riikliku teabekeskuse põhikulusid kaasrahastatakse uimastiameti antavast toetusest, kui teabekeskus vastab lõigetes 1–4 sätestatud tingimustele. Kaasrahastamise saamiseks allkirjastab riiklik teabekeskus igal aastal uimastiametiga toetuslepingu. Ettepaneku kaasrahastamismäära kohta teeb tegevdirektor, selle kinnitab haldusnõukogu ja see vaadatakse korrapäraselt läbi. Eriprojektides osalemiseks ja nende elluviimiseks võib uimastiamet anda riiklikule teabekeskusele sihtotstarbeliselt rahalisi lisavahendeid.
6. Uimastiamet hindab riiklike teabekeskusi kooskõlas artikliga 35.

Artikkel 34

Riiklike teabekeskuste ülesanded

1. Riiklikud teabekeskused on ühenduslüli osalevate riikide ja uimastiameti vahel ning nad toetavad osalevate riikide ja uimastiameti vahelist suhtlust.

2. Selleks et toetada uimastiametit tema artiklis sätestatud üldise ülesande 4 ja 5 sätestatud eriülesannete täitmisel ja aidata seega kaasa liidu kooskõlastatud tegevusele teeb riiklik teabekeskus järgmist:
- a) koordineerib riiklikul tasandil uimastitega seotud andmete kogumise ja seirega seotud tegevust eesmärgiga edastada asjaomaseid andmeid uimastiametile;
 - b) kogub artikliga 4 hõlmatud valdkondades asjakohaseid riiklike andmeid ja teavet kooskõlas artikli 6 lõikes 2 osutatud riikliku aruandluspaketiga ning edastab asjaomaseid andmeid ja teavet uimastiametile; sellisel viisil ühendab riiklik teabekeskus eri valdkondade (eelkõige tervise-, õigus- ja õiguskaitse valdkonna) kogemuse ning teeb asjakohastel juhtudel koostööd uimastipoliitika valdkonnas tegutsevate ekspertide ja riiklike organisatsioonidega, teadlastega, kodanikuühiskonna organisatsioonidega ja muude asjassepuutuvate sidusrühmadega;
 - c) aitab kaasa uimastite ja nende tarvitamise seirele ning neid puudutavale aruandlusele, sealhulgas rahvusvahelistele organisatsioonidele esitatavate aruannete puhul;
 - d) toetab asjakohasel juhul uute epidemioloogiliste andmete allikate väljatöötamist, et edendada õigeaegset aruandlust ainete tarvitamise suundumuste kohta;
 - e) toetab sihtotstarbelist ja suunatud andmete kogumist uute tervise- ja julgeolekuohtude kohta;

- f) esitab uimastiametile teavet olemasolevate psühhoaktiivsete ainete või uute psühhoaktiivsete ainete kombinatsioonide tarvitamise selliste uute suundumuste ja probleemide kohta, mis kujutavad endast võimalikku ohtu tervisele, ning teavet võimalike tervisega seonduvate meetmete kohta;
- g) osaleb uusi psühhoaktiivseid aineid käsitlevas teabevahetuses ja varajase hoiatamise süsteemis kooskõlas III peatükiga;
- h) aitab kaasa asjakohaste näitajate ja muude asjakohaste andmekogumite, sealhulgas nende rakendamise suuniste väljatöötamisele, et saada liidu tasandil usaldusväärset ja võrreldavat teavet, kooskõlas artikliga 6;
- i) nimetab uimastiametilt vastava taotluse saamise korral riiklikud eksperdid, kes osalevad konkreetsetes asjakohaste näitajate üle peetavates aruteludes ning muudes vajaduspõhistes ja sihipärastes andmekogumistoimingutes;
- j) edendab rahvusvaheliselt kokkulepitud andmekogumisprotokollide ja -standardite kasutamist, et seirata narkootikume ja narkootikumide tarvitamist riigis;
- k) esitab uimastiametile ja muudele asjassepuutuvatele sidusrühmadele iga-aastase tegevusaruande;
- l) rakendab kvaliteedi tagamise mehhanisme, et tagada saadud andmete ja teabe usaldusväärsus.

3. Vastavalt oma suutlikkusele, seiravad, analüüsivad ja tõlgendavad riiklikud teabekeskused asjakohast teavet artikliga 4 hõlmatud valdkondades. Riiklikud teabekeskused esitavad uimastiametile kõnealust teavet ja teavet rakendatud poliitika ja lahenduste kohta.
4. Riiklikud teabekeskused seavad sisse vajaliku koostöö asjaomaste riiklike ja piirkondlike ametiasutuste, organite ja organisatsioonidega ning hoiavad seda alal, et koguda teavet, mida nad vajavad oma ülesannete täitmiseks lõike 2 kohaselt.
5. Käesoleva artikli kohaselt andmeid kogudes tagavad riiklikud teabekeskused võimaluse korral, et kogutud andmed on jaotatud bioloogilise või sotsiaalse soo alusel. Riiklikud teabekeskused võtavad käesoleva artikli kohaselt andmeid kogudes ja esitades arvesse uimastipoliitika sootundlikke aspekte. Riiklikud teabekeskused ei edasta andmeid, mis võimaldaksid tuvastada üksikisikuid või väikeseid üksikisikute rühmi. Nad hoiduvad konkreetsete isikutega seotud teabe edastamisest.

Artikkel 35

Riiklike teabekeskuste hindamine

1. Uimastiamet hindab, kas iga riiklik teabekeskus aitab artikli 34 lõikes 2 sätestatud ülesandeid täites kaasa uimastiameti ülesannete täitmisele. Hindamine ei peaks hõlmama selle asutuse ülesandeid, mille juures riiklik teabekeskus tegutseb, ega selle asutuse üldist struktuuri, mille koosseisu riiklik teabekeskus kuulub.

2. Lõikes 1 osutatud hindamine tugineb riikliku teabekeskuse esitatavale asjakohasele teabele. Vajaduse korral võib uimastiamet riiklikku teabekeskust külastada.
3. Uimastiamet esitab kõik lõike 1 kohaselt tehtud hinnangud asjaomasele riiklikule teabekeskusele ja pädevale riiklikule asutusele. Hinnang võib sisaldada soovitusi artikli 34 lõikes 2 sätestatud ülesannete täitmiseks, selles võib määrata tähtaja nende soovituste rakendamiseks ja uimastiamet võib selles pakkuda riiklikule teabekeskusele toetust suutlikkuse suurendamiseks.
4. Kui soovitused on lõike 3 kohaselt esitatud koos nende rakendamise tähtajaga, teavitab asjaomane riiklik teabekeskus uimastiametit soovitustega nõustumisest või lahkarvamuse korral esitab uimastiametile oma kirjaliku põhjendatud arvamuse.
5. Uimastiamet teavitab haldusnõukogu lõike 1 kohaselt tehtud hindamise tulemustest tema esimesel koosolekul pärast seda, kui uimastiamet on hindamise lõpule viinud. Uimastiameti ja riikliku teabekeskuse vahelise lõikes 4 osutatud lahkarvamuse korral esitab uimastiamet hinnangu ning soovitused ja nende rakendamise ajakava haldusnõukogule, et viimane kiidaks need heaks oma järgmisel koosolekul artikli 23 kohaselt hääleõiguslike liikmete häälteenamusega. Asjaomase liikmesriigi esindaja sellel hääletusel ei osale.

6. Kui riiklik teabekeskus ei täida artikli 34 lõikes 2 sätestatud ülesandeid lõikes 1 osutatud hindamisel täpsustatud ajaks, võtab haldusnõukogu oma esimesel koosolekul, mis toimub pärast hindamisel täpsustatud aja möödumist, vastu otsuse nende liikmete kahekolmandikulise häälteenamusega, kes on artikli 23 kohaselt hääleõiguslikud, selle kohta, kas kaasrahastamine peatatakse seniks, kuni kõnealune riiklik teabekeskus täidab artikli 34 lõikes 2 sätestatud ülesanded. Asjaomase liikmesriigi esindaja sellel hääletusel ei osale.
7. Uimastiamet teeb iga riikliku teabekeskuse lõike 1 kohase esimese hindamise hiljemalt ... [24 kuud pärast käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäeva]. Seejärel hindab uimastiamet riiklikke teabekeskusi korrapäraste ajavahemike järel vastavalt vajadusele.

VI peatükk

Finantssätted

Artikkel 36

Ühtne programmidokument

1. Haldusnõukogu võtab tegevdirektori esitatud kavandi põhjal pärast konsulteerimist teaduskomiteega ja komisjoni arvamust arvestades, ning kui tegemist on mitmeaastase programmiga, siis pärast Euroopa Parlamendiga konsulteerimist, iga aasta 15. detsembriks vastu ühtse programmidokumendi kavandi, mis sisaldab mitmeaastast ja iga-aastast programmi ning kõiki komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2019/715¹ artiklis 32 loetletud dokumente. Kui haldusnõukogu otsustab komisjoni arvamuse mõnda punkti või pärast Euroopa Parlamendi või teaduskomiteega konsulteerimist ilmnevaid punkte mitte järgida, esitab ta selle kohta põhjenduse. Haldusnõukogu edastab ühtse programmidokumendi Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile järgmise aasta 31. jaanuariks.

¹ Komisjoni 18. detsembri 2018. aasta delegeeritud määrus (EL) 2019/715 raamfinantsmääruse kohta asutustele, mis on asutatud Euroopa Liidu toimimise lepingu ja Euroopa Aatomienergiaühenduse asutamislepingu alusel ning millele osutatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) 2018/1046 artiklis 70 (ELT L 122, 10.5.2019, lk 1).

Ühtne programmidokument on lõplik pärast liidu üldeelarve lõplikku vastuvõtmist ja vajaduse korral kohandatakse seda vastavalt eelarvele.

2. Iga-aastane tööprogramm peab sisaldama üksikasjalikke eesmäärke ja oodatavaid tulemusi, sealhulgas tulemusnäitajaid. Samuti peab see sisaldama rahastatava tegevuse kirjeldust koos igale neist eraldatavate rahaliste vahendite ja inimressurssidega vastavalt tegevuspõhise eelarvestamise ja juhtimise põhimõtetele. Iga-aastane tööprogramm peab olema kooskõlas lõikes 4 osutatud mitmeaastase tööprogrammiga. Selles tuuakse selgelt välja eelmise eelarveaastaga võrreldes lisatud, muudetud ja välja jäetud ülesanded.

Mitmeaastane või iga-aastane programm sisaldab teavet artikli 20 lõike 1 punktis a osutatud rahvusvahelise koostöö raamistikuga rakendamise ja selle raamistikuga seotud meetmete kohta. See sisaldab ka artiklis 21 osutatud uimastiameti kavandatavat teadus- ja innovatsioonitegevust.

3. Kui uimastiametile antakse mõni uus ülesanne, muudab haldusnõukogu vastuvõetud iga-aastast tööprogrammi.

Iga-aastase tööprogrammi sisulised muudatused võetakse vastu sama korra kohaselt nagu algne iga-aastane tööprogramm. Haldusnõukogu võib delegeerida tegevdirektorile õiguse teha iga-aastases tööprogrammis muudatusi, mis ei ole sisulised.

4. Mitmeaastases tööprogrammis esitatakse üldine strateegiline programm, sealhulgas eesmärgid, oodatavad tulemused ja tulemusnäitajad. Selles kavandatakse ka vahendite eraldamine, sealhulgas mitmeaastane eelarve ja personal.

Vahendite eraldamise programmi ajakohastatakse igal aastal. Strateegilist programmi ajakohastatakse, kui selle järele on vajadus ja eriti selleks, et võtta arvesse artiklis 51 osutatud hindamise tulemusi.

5. Mitmeaastased ja iga-aastased tööprogrammid koostatakse kooskõlas delegeeritud määruse (EL) 2019/715 artikliga 32.

Artikkel 37

Eelarve

1. Igaks eelarveaastaks, mis ühtib kalendriaastaga, koostatakse uimastiameti kõikide tulude ja kulude eelarvestus, mis esitatakse uimastiameti eelarves.
2. Uimastiameti eelarve tulud ja kulud peavad olema tasakaalus.
3. Ilma et see piiraks muid sissetulekuallikaid, koosnevad uimastiameti tulud järgmistest vahenditest:
 - a) liidu toetus, mis on kantud liidu üldeelarvesse;
 - b) liikmesriikide vabatahtlik rahaline osalus;

- c) kooskõlas artikliga 38 osutatud teenuste eest makstud tasud;
 - d) vastavalt artiklites 53 ja 54 osutatud organisatsioonide ja asutuste ning kolmandate riikide rahalised toetused ning
 - e) liidu rahalised vahendid eelarve kaudse täitmise või sihtotstarbeliste toetuste vormis kooskõlas uimastiameti suhtes kohaldatavate finantsreeglitega ja liidu poliitikat toetavate asjakohaste õigusaktide sätetega.
4. Lõike 3 punktides b–e osutatud tulude summa ja päritolu lisatakse uimastiameti raamatupidamise aastaaruandesse ning need esitatakse selgelt uimastiameti eelarvehalduse ja finantsjuhtimise aastaaruandes, millele on osutatud artikli 41 lõikes 3.
5. Uimastiameti kulud hõlmavad töötajate töötasusid, haldus- ja taristukulud ning tegevuskulusid. Tegevuskulud võivad hõlmata riiklike teabekeskuste toetamisega seotud kulusid, nagu on osutatud artikli 33 lõikes 5.

Artikkel 38

Tasud

1. Uimastiamet võib taotluse korral osutada järgmisi lisateenuseid:
- a) kohandatud koolitused;

- b) teatavad liikmesriikidele mõeldud toetusmeetmed, mida ei ole peetud prioriteetseks, kuid mille elluviimine võiks olla kasulik, kui neid toetatakse riiklikest vahenditest;
- c) kolmandatele riikidele mõeldud suutlikkuse suurendamise programmid, mida liidu eraldiseisev sihtotstarbeline rahastamine ei kata;
- d) artikli 20 lõike 3 kohane kolmandates riikides, eelkõige kandidaatriikides, asutatud riiklike asutuste hindamine;
- e) muud kohandatud teenused, mida osutatakse osaleva riigi taotlusel ja mis nõuavad lisaressursside investeerimist riikliku tegevuse toetuseks.

Uimastiamet võtab esimeses lõigus osutatud teenuste osutamise eest tasu.

2. Haldusnõukogu määrab tegevdirektori ettepanekul ja pärast komisjoniga konsulteerimist läbipaistvalt kindlaks tasude arvutamise meetodi ja nende maksmise viisi.
3. Tasud peavad olema proportsionaalsed kulutõhusalt osutatud teenuste maksumusega ja nende maksumuse katmiseks piisavad. Tasud kehtestatakse tasemel, mis tagab, et need ei ole diskrimineerivad ega tekita sidusrühmadele põhjendamatut finants- või halduskoormust.

4. Tasud kehtestatakse sellisel tasemel, millega hoitakse ära uimastiameti eelarve puudujääk või märkimisväärse ülejäägi tekkimine. Kui tasustatud teenuste osutamise tulemusel tekib eelarves pidevalt oluline ülejääk või kui tasustatud teenuste osutamise tulemusel tekib märkimisväärne puudujääk, vaatab haldusnõukogu läbi kooskõlas lõikega 2 sätestatud tasude arvutamise meetodi.
5. Kui see on kohaldatav, lisab uimastiamet artiklis 41 sätestatud raamatupidamisaruannete esitamise menetluse osana aruande kogutud tasude ja nende mõju kohta ameti eelarvele.

Artikkel 39

Eelarve koostamine

1. Tegevdirektor koostab igal aastal uimastiameti järgmise eelarveaasta tulude ja kulude eelarvestuse projekti, mis sisaldab ametikohtade loetelu, ning edastab selle haldusnõukogule.
2. Lõikes 1 osutatud projekti põhjal võtab haldusnõukogu vastu uimastiameti järgmise eelarveaasta tulude ja kulude esialgse eelarvestuse projekti.

3. Uimastiameti tulude ja kulude esialgne eelarvestuse projekt esitatakse komisjonile iga aasta 31. jaanuariks. Haldusnõukogu esitab eelarvestuse lõpliku projekti komisjonile 31. märtsiks.
4. Komisjon esitab uimastiameti eelarveaasta tulude ja kulude eelarvestuse projekti eelarvepädevatele institutsioonidele koos liidu üldeelarve projektiga.
5. Uimastiameti eelarveaasta tulude ja kulude eelarvestuse projekti alusel kannab komisjon liidu üldeelarve projekti arvestuslikud summad, mida ta peab ametikohtade loetelu jaoks vajalikuks, ja üldeelarvest makstava rahalise toetuse suuruse ning esitab need kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artiklitega 313 ja 314 eelarvepädevatele institutsioonidele.
6. Eelarvepädevad institutsioonid kinnitavad uimastiameti toetuseks kasutatavad assigneeringud.
7. Eelarvepädevad institutsioonid võtavad vastu uimastiameti ametikohtade loetelu.
8. Haldusnõukogu võtab vastu uimastiameti eelarve oma hääleõiguslike liikmete kahekolmandikulise häälteenamusega. Eelarve on lõplik pärast liidu üldeelarve lõplikku vastuvõtmist. Vajaduse korral tehakse eelarves vastavad kohandused.

9. Delegeeritud määrust (EL) 2019/715 kohaldatakse kinnisvaraprojektide suhtes, mis võivad uimastiameti eelarvet märkimisväärselt mõjutada.

Artikkel 40

Eelarve täitmine

1. Uimastiameti eelarvet täidab tegevdirektor.
2. Tegevdirektor edastab igal aastal eelarvepädevatele institutsioonidele kogu artikli 51 kohase hindamismenetluse seisukohast asjakohase teabe.

Artikkel 41

Raamatupidamisaruanded ja eelarve täitmisele heakskiidu andmine

1. Uimastiameti peaarvepidaja esitab järgmise eelarveaasta 1. märtsiks komisjoni peaarvepidajale ja kontrollikojale esialgse raamatupidamise aastaaruande.
2. Komisjoni peaarvepidaja edastab järgmise eelarveaasta 31. märtsiks kontrollikojale komisjoni raamatupidamisaruannetega konsolideeritud uimastiameti esialgse raamatupidamise aastaaruande.
3. Uimastiamet esitab järgmise eelarveaasta 31. märtsiks Euroopa Parlamendile, nõukogule ja kontrollikojale eelarvehalduse ja finantsjuhtimise aruande.

4. Kui tegevdirektor on saanud kontrollikojal tähelepanekud uimastiameti esialgse raamatupidamise aastaaruande kohta vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu m aruse (EL, Euratom) 2018/1046 artiklile 246¹, koostab ta omal vastutusel ameti lõpliku raamatupidamisaruande ja esitab selle haldusnõukogule arvamuse saamiseks.
5. Tegevdirektor saadab kontrollikojale vastuse tema tähelepanekute kohta 30. septembriks. Tegevdirektor saadab selle vastuse ka haldusnõukogule.
6. Haldusnõukogu esitab oma arvamuse uimastiameti lõpliku raamatupidamise aastaaruande kohta.
7. Peaarvepidaja edastab iga järgmise eelarveaasta 1. juuliks lõpliku raamatupidamisaruande koos haldusnõukogu arvamusega Euroopa Parlamendile, nõukogule, komisjonile ja kontrollikojale.
8. Lõplik raamatupidamisaruanne avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas* järgmise aasta 15. novembriks.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuli 2018. aasta m arus (EL, Euratom) 2018/1046, mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantsreegleid ja millega muudetakse m arusi (EL) nr 1296/2013, (EL) nr 1301/2013, (EL) nr 1303/2013, (EL) nr 1304/2013, (EL) nr 1309/2013, (EL) nr 1316/2013, (EL) nr 223/2014 ja (EL) nr 283/2014 ja otsust nr 541/2014/EL ning tunnistatakse kehtetuks m arus (EL, Euratom) nr 966/2012 (ELT L 193, 30.7.2018, lk 1).

9. Kui Euroopa Parlament seda taotleb, esitab tegevdirektor talle kooskõlas määruse (EL, Euratom) 2018/1046 artikli 261 lõikega 3 kogu vajaliku teabe, et asjaomast eelarveaastat käsitlev eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetlus sujuks tõrgeteta.
10. Kvalifitseeritud häälteenamusega otsuse teinud nõukogu soovitusel põhjal annab Euroopa Parlament enne N + 2. aasta 15. maid heakskiidu tegevdirektori tegevusele aasta n eelarve täitmisel.

Artikkel 42

Finantsreeglid

Haldusnõukogu võtab vastu uimastiameti suhtes kohaldatavad finantsreeglid pärast konsulteerimist komisjoniga. Finantsreeglid ei või lahknedada delegeeritud määrusest (EL) 2019/715, välja arvatud juhul, kui see on uimastiameti toimimiseks tingimata vajalik ja komisjon on selleks andnud eelneva loa.

VII peatükk

Töötajad

Artikkel 43

Üldsätted

1. Uimastiameti töötajate suhtes kohaldatakse Euroopa Liidu ametnike personalieeskirju ja Euroopa Liidu muude teenistujate teenistustingimusi ning nende personalieeskirjade ja muude teenistujate teenistustingimuste jõustamiseks liidu institutsioonide kokkuleppel vastu võetud reegleid.
2. Kui uimastiamet võtab pärast artiklis 54 osutatud lepingute sõlmimist tööle kolmandate riikide töötajaid, järgib ta personalieeskirju ja muude teenistujate teenistustingimusi.

Artikkel 44

Lähetatud riiklikud eksperdid ja muud töötajad

1. Uimastiamet võib kasutada lähetatud riiklike eksperte või muid uimastiameti väliseid töötajaid. Lähetatud riiklike ekspertide või muude uimastiameti väliste töötajate suhtes ei kohaldata personalieeskirju ega muude teenistujate teenistustingimusi.
2. Haldusnõukogu võtab vastu otsuse, milles sätestatakse riiklike ekspertide uimastiametisse lähetamise reeglid.

VIII peatükk

Üld- ja lõppsätted

Artikkel 45

Privileegid ja immunitetid

Uimastiameti ja selle töötajate suhtes kohaldatakse ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokoll nr 7 Euroopa Liidu privileegide ja immunitetide kohta.

Artikkel 46

Keelte kasutamise kord

Uimastiametile kohaldatakse nõukogu määrust nr 1¹.

Artikkel 47

Läbipaistvus

1. Uimastiameti valduses olevate dokumentide suhtes kehtib määrus (EÜ) nr 1049/2001.

¹ Nõukogu määrus nr 1, millega määratakse kindlaks Euroopa Majandusühenduses kasutatavad keeled (EÜT 17, 6.10.1958, lk 385).

2. Isikuandmete töötlemisele uimastiametis kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2018/1725¹.
3. Haldusnõukogu võtab kuue kuu jooksul alates oma esimese koosoleku toimumise kuupäevast pärast ... [käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäev] vastu meetmed, mida uimastiamet võtab määruse (EL) 2018/1725 kohaldamiseks, sealhulgas meetmed, mis käsitlevad uimastiameti andmekaitseametniku nimetamist. Meetmed võetakse vastu pärast Euroopa Andmekaitseinspektoriga konsulteerimist.

Artikkel 48

Pettustevastane võitlus

1. Kelmuste ja pettuste, korrupsiooni ja muu ebaseadusliku tegevusega võitlemiseks kohaldatakse uimastiameti suhtes määrust (EL, Euratom) nr 883/2013.
2. Uimastiamet ühineb 25. mai 1999. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppega, mis käsitleb OLAFi sisejuurdlust, hiljemalt ... [kolm kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva], ja võtab vastu kõigi ameti töötajate suhtes kohaldatavad asjakohased sätted, kasutades kõnealuse kokkuleppe lisas esitatud vormi.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1725, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset isikuandmete töötlemisel liidu institutsioonides, organites ja asutustes ning isikuandmete vaba liikumist, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 45/2001 ja otsus nr 1247/2002/EÜ (ELT L 295, 21.11.2018, lk 39).

3. Kontrollikojal on õigus auditeerida dokumentide põhjal ja kohapeal kõiki toetusesaajaid, töövõtjaid ja alltöövõtjaid, keda uimastiamet on rahastanud liidu vahenditest.
4. OLAF ja Euroopa Prokuratuur võivad määruses (EL, Euratom) nr 883/2013 ja nõukogu määruses (Euratom, EÜ) nr 2185/96¹ sätestatud normide ja menetlustega korraldada oma volituste piires juurdlusi, mis OLAFi puhul võivad hõlmata ka kohapealseid kontrolle ja inspekteerimisi, et teha kindlaks, kas seoses uimastiameti rahastatud toetuse või lepinguga on esinenud kelmust, pettust, korruptsiooni või muud liidu finantshuve kahjustavat ebaseaduslikku tegevust.
5. Ilma et see piiraks käesoleva artikli lõigete 1–4 kohaldamist, sisaldavad uimastiameti ning rahvusvaheliste organisatsioonide ja kolmandate riikide vahelised töökorrad ja kokkulepped, nagu on osutatud artiklites 53 ja 54, samuti uimastiameti lepingud, toetuslepingud ja toetusotsused sätteid, mis annavad kontrollikojale ja OLAFile sõnaselgelt õiguse korraldada oma pädevuse piires käesoleva artikli lõigetes 3 ja 4 osutatud auditeid ja juurdlusi.

¹ Nõukogu 11. novembri 1996. aasta määrus (Euratom, EÜ) nr 2185/96, mis käsitleb komisjoni tehtavat kohapealset kontrolli ja inspekteerimist, et kaitsta Euroopa ühenduste finantshuve pettuste ja igasuguse muu eeskirjade eiramiste eest (EÜT L 292, 15.11.1996, lk 2).

Artikkel 49

Salastatud teabe ja tundliku, kuid salastamata teabe kaitse

1. Uimastiamet võtab vastu julgeolekunormid, mis on samaväärsed komisjoni julgeolekunormidega, mis käsitlevad Euroopa Liidu salastatud teabe ja tundliku, kuid salastamata teabe kaitset ning mis on sätestatud otsustes (EL, Euratom) 2015/443 ja (EL, Euratom) 2015/444. Uimastiameti julgeolekunormid hõlmavad muu hulgas sätteid sellise teabe vahetamise, töötlemise ja säilitamise kohta.
2. Uimastiamet võib vahetada salastatud teavet üksnes kolmanda riigi asjaomaste asutustega või rahvusvahelise organisatsiooniga või jagada ELi salastatud teavet muu liidu organi või asutusega halduskokkulepete raames. Halduskokkulepe eeldab haldusnõukogu luba, mis on antud pärast konsulteerimist komisjoniga. Halduskokkuleppe puudumise korral teeb tegevdirektor pärast komisjoniga konsulteerimist otsuse ELi salastatud teabe erakorraliseks vajaduspõhiseks avaldamiseks muule liidu organile või asutusele.

Artikkel 50

Vastutus

1. Uimastiameti lepingulist vastutust reguleerib vastava lepingu suhtes kohaldatav õigus.

2. Uimastiameti sõlmitud lepingus sisalduva vahekohtuklausli alusel otsuste tegemine kuulub Euroopa Liidu Kohtu pädevusse.
3. Lepinguvälise vastutuse korral hüvitab uimastiamet vastavalt liikmesriikide õiguse ühistelev üldpõhimõtetele kahju, mida tema osakonnad või töötajad on oma ülesannete täitmisel tekitanud.
4. Lõikes 3 osutatud kahju hüvitamisega seotud vaidluste lahendamine kuulub Euroopa Liidu Kohtu pädevusse.
5. Uimastiameti töötajate isiklik vastutus ameti ees on reguleeritud nende suhtes kohaldatavate personalieeskirjade või muude teenistujate teenistustingimusetega.

Artikkel 51

Hindamine ja läbivaatamine

1. Hiljemalt ... [viis aastat pärast käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäeva] ja seejärel iga viie aasta tagant hindab komisjon oma suuniste alusel uimastiameti töötulemusi seoses tema eesmärkide, volituste, ülesannete ja asukohaga. Hindamisel käsitletakse eelkõige võimalikku vajadust muuta uimastiameti volitusi ja võimaliku muutmise finantsmõju. Esimesel hindamisel pöörab komisjon erilist tähelepanu käesoleva määrusega uimastiameti volitustesse ja ülesannetesse tehtud muudatustele.

2. Iga teise hindamise käigus vaeb komisjon ka uimastiameti saavutatud tulemusi, arvestades tema eesmärke, volitusi ja ülesandeid, sealhulgas seda, kas uimastiameti tegevuse jätkamine on neid eesmärke, volitusi ja ülesandeid silmas pidades põhjendatud.
3. Komisjon esitab käesoleva artikli kohased hindamistulemused Euroopa Parlamendile, nõukogule ja haldusnõukogule. Hindamistulemused avalikustatakse.

Artikkel 52

Haldusuurimine

Uimastiameti tegevust uurib kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 228 Euroopa Ombudsman.

Artikkel 53

Koostöö teiste organisatsioonide ja asutustega

1. Uimastiamet otsib aktiivselt koostöövõimalusi käesoleva määrusega hõlmatud küsimustes pädevate rahvusvaheliste organisatsioonide ja muude asutuste, eelkõige liidu, riiklike ja valitsusväliste asutustega ja tehniliste asutustega, nende asutustega sõlmitud töökorra raames kooskõlas ELi toimimise lepinguga ja nende asutuste pädevust käsitlevate sätetega. Töökord ei tohi hõlmata salastatud teabe vahetamist.

2. Haldusnõukogu võtab vastu lõikes 1 osutatud töökorra tegevdirektori esitatud kavandi alusel pärast komisjonilt eelneva heakskiidu saamist. Kui komisjon ei ole töökorraga nõus, võtab haldusnõukogu selle vastu hääleõiguslike liikmete kolmeneljandikulise häälteenamusega.
3. Kehtivat töökorra puudutavad muudatused, mis on oma ulatuse poolest piiratud ega muuda töökorra üldist ulatust ega eesmärki, või tehnilised töökorraldused teiste tehniliste asutustega võtab vastu haldusnõukogu tegevdirektori esitatud kavandi alusel ja pärast komisjoni teavitamist.
4. Uimastiamet avaldab käesoleva artikli kohaselt kokku lepitud töökorra oma veebisaidil.

Artikkel 54

Koostöö kolmandate riikidega

1. Uimastiameti töös saavad osaleda need kolmandad riigid, kes on sõlminud liiduga vastavad lepingud.

2. Lõikes 1 osutatud lepingute asjakohaste sätete alusel töötatakse välja kord, milles täpsustatakse eelkõige asjaomaste kolmandate riikide uimastiameti töös osalemise laadi, ulatust ja viisi, sealhulgas sätteid, mis käsitlevad uimastiameti esitatud algatustes osalemist, rahalist osalust ja töötajaid.

Personaliküsimustes peab esimeses lõigus osutatud kord olema kooskõlas personalieeskirjadega.

Artikkel 55

Koostöö kodanikuühiskonna organisatsioonidega

1. Uimastiamet hoiab alal koostöösuhteid asjaomaste kodanikuühiskonna organisatsioonidega, kes tegutsevad käesoleva määrusega hõlmatud valdkondades riiklikul, liidu või rahvusvahelisel tasandil, et nende kodanikuühiskonna organisatsioonide kaasamise kaudu nendega konsulteerida, teavet vahetada ja teadmisi koondada. Selleks määrab uimastiamet tegevdirectori alluvusse ühtse kontaktpunkti, kes tagab kodanikuühiskonna organisatsioonide korrapärase teavitamise uimastiameti tegevusest, sealhulgas luues spetsiaalse veebilehe või kasutades selleks muid asjakohaseid vahendeid. Uimastiamet võimaldab kodanikuühiskonna organisatsioonidel esitada uimastiameti tegevuse seisukohast olulisi andmeid ja teavet.
2. Konkreetsete teemade kaalumisel korraldab uimastiamet vajaduse korral nendele teemadele pühendatud teabevahetuse kodanikuühiskonna organisatsioonidega, kellel on asjaomases valdkonnas kvalifikatsioon ja kogemused.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud kodanikuühiskonna organisatsioonid registreeritakse läbipaistvusregistris, mis on loodud Euroopa Parlamendi, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Komisjoni 20. mai 2021. aasta institutsioonidevahelise kokkuleppega kohustusliku läbipaistvusregistri kohta¹. Uimastiamet avalikustab kõnealuste kodanikuühiskonna organisatsioonide nimekirja.

Artikkel 56

Peakorterileping ja tegutsemistingimused

1. Vajalikud kokkulepped, milles käsitletakse uimastiametile asukohaliikmesriigis antavaid ruume, selle liikmesriigi pakutavaid vahendeid ning kõnealuses liikmesriigis haldusnõukogu liikmete, uimastiameti töötajate, sealhulgas tegevdirektori ja nende pereliikmete suhtes kohaldatavaid erinorme, sätestatakse uimastiameti ja kõnealuse liikmesriigi vahelises peakorterilepingus.
2. Uimastiameti asukohaliikmesriik tagab võimalikult head tingimused uimastiameti sujuvaks ja tõhusaks toimimiseks, sealhulgas Euroopale orienteeritud mitmekeelse koolihariduse ning asjakohase transpordiühenduse.

¹ ELT L 207, 11.6.2021, lk 1.

Artikkel 57
Õigusjärglus

1. Uimastiamet on kõikide Euroopa Narkootikumide ja Narkomaania Seirekeskuse sõlmitud lepingute, tema võetud kohustuste ja omandatud vara õigusjärglane.
2. Käesolev määrus ei mõjuta selliste lepingute ja kokkulepete õigusjõudu, mille Euroopa Narkootikumide ja Narkomaania Seirekeskus on sõlminud enne ... [käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäev].

Artikkel 58
Haldusnõukogu puudutav üleminekukorraldus

1. Euroopa Narkootikumide ja Narkomaania Seirekeskuse haldusnõukogu jätkab oma tööd ja toimimist määrusest (EÜ) nr 1920/2006 ja selle alusel kehtestatud normidest lähtuvalt, kuni kõik haldusnõukogu esindajad on kooskõlas käesoleva määruse artikliga 23 ametisse nimetatud.
2. Liikmesriigid teatavad hiljemalt ... [üheksa kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva] komisjonile nende isikute nimed, kelle nad on määranud vastavalt artiklile 23 haldusnõukogu liikmeteks ja asendusliikmeteks.

3. Artikli 23 kohaselt moodustatud haldusnõukogu esimene koosolek toimub hiljemalt ... [üks kuu pärast käesoleva määruse kohaldamise algusekuupäeva]. Esimesel koosolekul võib haldusnõukogu võtta vastu oma töökorra.

Artikkel 59

Tegevdirektorit puudutav üleminekukorraldus

1. Euroopa Narkootikumide ja Narkomaania Seirekeskuse tegevdirektorile, kes on nimetatud ametisse määruse (EÜ) nr 1920/2006 artikli 11 alusel, antakse tema ametiaja lõpuni käesoleva määruse artiklis 30 sätestatud uimastiameti tegevdirektori ülesanded. Temaga sõlmitud lepingu muud tingimused ei muutu.

Kui Euroopa Narkootikumide ja Narkomaania Seirekeskuse tegevdirektori ametiaeg lõpeb ... [käesoleva määruse jõustumise kuupäev] ja ... [käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäev] vahelisel ajal ning kui ametiaega ei ole määruse (EÜ) nr 1920/2006 alusel juba pikendatud, pikendatakse seda automaatselt kuni ... [12 kuud pärast käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäeva].

2. Kui määruse (EÜ) nr 1920/2006 artikli 11 alusel ametisse nimetatud tegevdirektor ei soovi või ei saa käesoleva artikli lõike 1 kohaselt tegutseda, määrab haldusnõukogu ametisse tegevdirektori kohusetäitja, kes täidab tegevdirektorile määratud ülesandeid kõige rohkem 18 kuu jooksul, kuni tegevdirektori ametisse nimetamiseni kooskõlas artikli 29 lõikega 2.

Artikkel 60

Riiklikke teabekeskusi puudutav üleminekukorraldus

Haldusnõukogu liikmed teatavad hiljemalt ... [11 kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva] uimastiametile asutuse nime, mis on määratud artikli 33 lõike 1 kohaselt riiklikuks teabekeskuseks, ja riikliku teabekeskuse juhi nime. Haldusnõukogu liikmed võivad selleks saata e-kirja, milles kinnitatakse kehtiva olukorra säilitamist.

Artikkel 61

Eelarvet käsitlevad üleminekusätted

Määruse (EÜ) nr 1920/2006 artikli 14 alusel heaks kiidetud eelarvete täitmisele heakskiidu andmise menetlust rakendatakse kooskõlas nimetatud määruse artiklis 15 kehtestatud reeglitega.

Artikkel 62

Määruse (EÜ) nr 1920/2006 kehtetuks tunnistamine

1. Määrus (EÜ) nr 1920/2006 tunnistatakse kehtetuks alates ... [käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäev].

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ja loetakse lisas esitatud vastavustabeli kohaselt.

2. Määruse (EÜ) nr 1920/2006 alusel haldusnõukogu vastu võetud sisereeglid ja meetmed jäävad pärast ... [käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäev] jõusse, kui haldusnõukogu ei otsusta käesoleva määruse kohaldamisel teisiti.

Artikkel 63

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates ... [12 kuud pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva].

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

LISA

Vastavustabel

Määrus (EÜ) nr 1920/2006	Käesolev määrus
Artikli 1 lõige 1	Artikkel 1
Artikkel 8	Artikkel 2
–	Artikkel 3
Artikli 1 lõige 2	Artikkel 4
Artikkel 2	Artikkel 5
Artikli 1 lõiked 3 ja 5, artikli 2 punktid a, b ja c	Artikkel 6
I lisa	Artikkel 7
Artiklid 5a–5d	Artiklid 8–11
–	Artikkel 12
–	Artikkel 13
–	Artikkel 14
–	Artikkel 15
–	Artikkel 16
–	Artikkel 17
–	Artikkel 18
–	Artikkel 19
Artikli 2 punkt d	Artikkel 20
–	Artikkel 21
–	Artikkel 22
Artikli 9 lõige 1	Artikkel 23
–	Artikkel 24

Määrus (EÜ) nr 1920/2006	Käesolev määrus
Artikli 9 lõige 2	Artikkel 25
Artikli 9 lõige 3	Artikkel 26
Artikli 9 lõike 1 kolmas lõik	Artikkel 27
Artikkel 10	Artikkel 28
Artikkel 11	Artiklid 29 ja 30
Artikkel 13	Artikkel 31
Artikli 5 lõige 1	Artikkel 32
Artikli 5 lõige 3	Artikkel 33
Artikli 5 lõige 2	Artikkel 34
–	Artikkel 35
Artikli 9 lõiked 4, 5 ja 6	Artikkel 36
Artikli 14 lõiked 1–4	Artikkel 37
–	Artikkel 38
Artikli 14 lõiked 5–9	Artikkel 39
Artikli 15 lõige 1	Artikkel 40
Artikli 15 lõiked 2–9	Artikkel 41
–	Artikkel 42
Artikkel 18	Artikkel 43
Artikli 18 viies lõik	Artikkel 44
Artikkel 17	Artikkel 45
–	Artikkel 46
Artiklid 6 ja 7	Artikkel 47
Artikkel 16	Artikkel 48
–	Artikkel 49
Artikkel 19	Artikkel 50

Määrus (EÜ) nr 1920/2006	Käesolev määrus
Artikkel 23	Artikkel 51
–	Artikkel 52
Artikkel 20	Artikkel 53
Artikkel 21	Artikkel 54
–	Artikkel 55
–	Artikkel 56
–	Artikkel 57
–	Artikkel 58
–	Artikkel 59
–	Artikkel 60
–	Artikkel 61
Artikkel 24	Artikkel 62
Artikkel 25	Artikkel 63